

Forstihuuto 1/2020

EL GRANDE CORONA
TUPLANUMERO

Index of /forstihuuto/2020/1

<u>Name</u>	<u>Page</u>	<u>Last modified</u>
 Parent Directory		
 Pääkirjoitus.docx	3	2020-02-17 20:50
 MYOn uusi hallitus.docx	4	2020-02-16 22:47
 Päivä forstina.docx	7	2020-02-22 18:44
 Kyykän MM.docx	8	2020-02-17 11:18
 Viikki-speksin nimenjulkkarit.docx	10	2020-02-15 11:31
 Ikuinen marraskuu.docx	12	2020-02-17 17:30
 WiSki goes Ruka.docx	14	2020-02-16 23:02
 Kiimaa ja kimallusta.docx	15	2020-04-22 18:51
 Pietarin metsäkurssi.docx	16	2020-04-26 10:14
 Kysy Antero Vipuselta.docx	20	2020-02-18 13:38
 Puuhanurkka: Mikä kryptidi olet.docx	22	2020-02-17 17:19
 Novelli.docx	25	2020-02-19 15:26
 Puuhanurkka: Mikä rahkasammal olet.docx	26	2020-02-17 12:50
 Jahtivoudin palsta.docx	31	2020-03-05 12:05
 KARANTEENIHUUTO.pdf	33	2020-04-28 22:30

Licensed to the Apache Software Foundation (ASF) under one or more contributor license agreements; and to You under the Apache License, Version 2.0.

 [toimitus.txt](#)

PÄÄTOIMITTAJA Anniina Jokinen
MUU TOIMITUSKUNTA Niilo Häkkinen, Venla Luttinen, Esko Karvinen, Elli-Noora
Kamppuri, Emil Lemström, Sini Salko, Olivia Kuuri-Riutta ja Ukko Koivula
TAITTO Veera Kuronen, Veera Schildt ja Johanna Tuviala
KANNEN KUVA Niilo Häkkinen
KESKIAUKEAMAN KUVA Niilo Häkkinen

SÄHKÖPOSTI forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat ry:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa.
Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYYn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat ry
PAINOPAikka Bookcover oy

ISSN-L: 1459-9946
ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Udelle vuosikymmenelle siirtyminen toi mukanaan kasapäin muutoksia. Forstihuudolle se tarkoittaa uutta päätoimittajaa, metsäylioppilaille uutta hallitusta, Viikille uutta speksiä, Helsingin talville uutta säätilaa: jatkuva sade ja pluskelit pakkasen ja valkean lumipeitteen sijaan. Tässä lehdessä päästään kuulemaan näistä kaikista. Uusi vuosihan on perinteisesti ollut muutoksen, tai ainakin sen lupailun, aikaa. Mutta mitä jos tänä vuonna maailman muuttuessa ympärillä otettaisiin hetki itsellemme ja mietittäisiin, mikä on jo nyt hyvää ja mihin on jo nyt tyytyväinen?

Laske siis self help -kirja käsistäsi, unohda hetkeksi kesäkuuntoon 2020 -tavoitteet ja lakkaa murehtimasta vähäisiä opintopisteitä tai marvin kurssin läpäisyä tai kesätyön saamista – ne kaikki tapahtuvat aikanaan ja hydekesä on kiva myös neljäntenä vuonna. Laita vaikka silmät kiinni ja mieti, että missä juuri sinä olet hyvä ja mikä on tällä hetkellä hyvin. Ensi viikkoa ehtii miettiä ensi viikolla, kesää kesällä ja eläkettä sitten kun sinne asti pääsee. Jos hetkeksi pysähtyminen tuntuu muuten vaikealta, niin tässäpä siihen oiva tilaisuus, kun pitelet käsissäsi uuden vuosikymmenen ensimmäistä Forstihuutoa. Lue se. Elämän murheita ehtii murehtia sitten myöhemminkin, mutta nyt voit rentoutua sohvannurkassa, keittää kertsikahvit ja kuulostella ympärillä hälisevää, alati muuttuvaa biosfääriä, jota me kutsumme yliopistoelämäksi. **Robinkin** sen jo sanoi – tää on parasta just nyt.

Leppoisia lukuhetkiä,
Anniina

METSÄYLIOPPILAAT RY:N UUSI HALLITUS ESITTÄYTYY

KOONNUT: NIILO HÄKKINEN

Vuoden vaihteessa astui Metsäylioppilaat ry:n uusi hallitus virkaan. Vanhojen tuttujen naamojen lisäksi peräti 7 uutta henkilöä valittiin pesteihinsä ja vanhojenkin pestit muuttuivat pääosin. Alla uuden hallituksen jäsenet esittäytyvät ja selventävät omia ideoitaan tulevalle vuodelle.

1. Parasta metsätieteiden opiskelussa?
2. Miten aiot parantaa forstien elämänlaatua kampuksella ja sen ulkopuolella?

DJ

Anni Järvinen, K-111

1. Kaverit

2. Kampukselle saatiinkin jo kauramaitosponssi, ja nyt sitä riittää vaikka muillekin kertsin käyttäjille (joita ei ole) jakais. Vielä kun joku toimittais kahvit suoraan kertsin ovelle... Kampuksen ulkopuolella jatkan toimintaa tappiollisena kuriirifirmana.

VPK

Anna Viitamäki, K-110

1. Yrittää selittää ulkopuolisille mitä edes on metsätieteiden opiskelu
2. Ostin jääkaapin kertsille :)

TEERI

Laura Pykäläinen,
K-110

1. Kertsi
2. Kirjotan hyviä pöytäkirjoja

SÄNTÄ

Eero Väänänen,
K-112

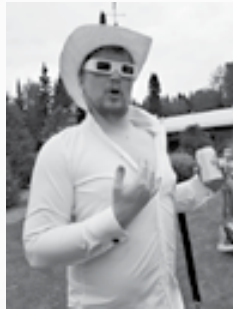
1. Metsäläiset ja meidän ryhmähenki.
2. Olen vain pieni ja viaton fuksi alkää painostako liikaa... mutta lisää menoa ja meininkiä!

KIEROTTAJA

Niilo Häkkinen,
K-111

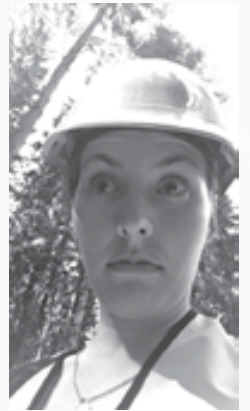
1. Mahtava yhteishenki, hienot perinteet ja mielenkiintoinen opintotarjonta
2. Pysin pitämään kansan tietoisena tapahtumista, sekä hallituksen härväämisistä.

MÄNTÄ

Veera Schildt, K-111

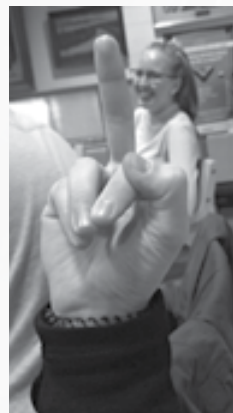
1. Metsäläiset
2. Yritetään tänä vuonna pääsemään eroon liiallisesta perinteiden vaalimisesta ja saman kaavan toteuttamisesta

JALOUDEHJOITAJA

Tiia Kuronen,
K-109

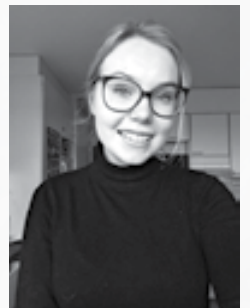
1. Aivan järjetön määrä kiinnostavia kursseja, joilla pelastaa maailman tai muuten vaan mahdollisuus luoda ”omannäköinen tutkinto”, esimerkiksi helpoimman kautta (ps. kandidatuurit käy maisterintutkintoon)
2. Valmistumalla

SUKSIVASTAAVA

Jade Sivén, K-112

1. Parasta metsätieteiden opiskelussa on alan monipuolisuus ja käytännönläisyys. Sekä tietenkin opiskelijakaverit!
2. Suksivastaavan asemassa pidän huolta, että seuraavan syksyn taimet löytävät paikkansa forstiperheessä ja tiensä opiskelijaelämän rientoihin!

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

1. Parasta metsätieteiden opiskelussa?
2. Miten aiot parantaa forstien elämänlaatua kampuksella ja sen ulkopuolella?

”HARRASTEVA- TAAVA”

Aleksi Kenttinen,
K-111

1. Tiivis opiskelijayhteisömmme
2. Pyrin järjestämään erilaisia aktiviteetteja lukuvuoden aikana

INTOVASTAAVA

Jenni Ihatsu, K-111

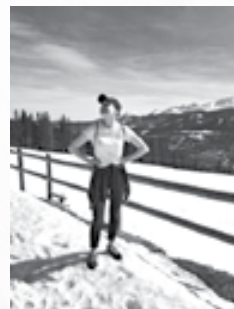

1. Turpeiset kädet ja sienet, myös metsäläiset, jotka juovat kuin sienet.

2. Trust me your feedback and it will be heard, by Campus and beyond!

HV-VASTAAVA

Alina Lehikoinen,
K-109

1. Monitieteellisyys, kansainvälisyys, Hyde

2. Lähinnä mun elämänlaadun parannus taitaa sijottua sinne kampuksen ulkopuolelle, mistä yritän löytää forsteille mielenkiintoisia kansainvälisiä mahdollisuuksia. Toki nyt toisella hallintokaudellani yritän petrata ja ehkä tuoda niitä mahdollisuuksia enemmän kampukselleki nii ei forstien tarviu poistuu Viikistä pelottavaan ulkomaailmaan.

ULKOASIAINMI- NISTERI

Anni Lehkonen,
K-112

1. Metsäläisten yhteishenki

2. Pitämällä huolen siitä, että toteutan omat hommani hyvin. Ja että juhlia on tarpeeksi :D

PÄIVÄ FORSTINA

KOONNUT: VENLA LUTTINEN

Päivä forstina seuraa tavallisen forstin elämää yhden päivän ajan. Tällä kertaa jäljimme yhden tämän kevään graduntekijöistä, jotka Iso Pyörä on pyörittänyt takaisin yliopistolle. Haastattelussa **Eero Luttinen** (K-84).

ALOITIN AAMUNI... laittamalla vasikoiden maidot lämpenemään ja keittämällä pannulisen kahvia.

ILAHDUIN, KUN... sääennuste lupasi ensi viikoksi pakkasta.

VIIMEKSI KÄVIN YLIOPISTOLLA... viime viikolla keskustelemassa gradun tekemisestä. Sitä edellisestä kerrasta olikin jo aika kauan.

LASKIN... säilörehun tuotantokustannusta.

ONNISTUIN... pysymään pystyssä jäisellä pihalla.

UNOHDIN... palauttaa kirjaston kirjat.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... keskustelin KV-farmari-hankkeen tanskalaisen kohdetilan isännän kanssa sopiakseni vaihtoon liittyvistä matkajärjestelyistä.

VIIDELTÄ... aamulla puolisoni lähtee töihin, minä jään vielä nukkumaan.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... lapsiani forsti-Venlaa, tykkimies **Luttinen V. A. O.:ta** ja abi-Paavaa.

ENNEN NUKKUMAANMENOA... luin **Jarkko Sipilän** romaania *Häikäilemätön*.

TÄNÄÄN OIVALSIN, ETTÄ... vappu on yllättävän lähellä.

HUOMENNA... menen Vesannon Reserviupseerikerhon edustajana Vesannon Reserviläiset ry:n 60-vuotisjuhliin.

Eero

AKATEEMISEN KYYKÄN MM

TEKSTI: NIILLO HÄKKINEN

Akateemisen kyykän maailmanmestaruudesta kisattiin tuttuun tapaan Tampereen Hervannassa. Kisat käytiin lauantaina 8. helmikuuta ja sinne matkattiin Metsäylioppilaiden toimesta kahdella joukkueella ja massiivisella huutosakilla. Tuoreen puheenjohtajamme järjestämä yhteiskuljetus starttasi koneensa Silvican pihalta klo 6.00 ja saapui Hervantaan paria tuntia myöhemmin. Riemukasta punahaalarista joukkoa odotti pulkkalastillinen kuumaa kaakaota, jota oli keitelty raivokkaasti ja sotkuilta säästymättä.

Forstilauma jakautui kahteen ja siirtyi pelaavien kokoonpanojen kanssa kentille, jotka sijaitsivat melko lailla päivinvastaisilla puolilla Hervannan kampusta. Ykkösjoukkueen riveissä esiintyi **Elli-Noora Kamppuri, Emmi Lehtinen, Otto Liutu, Mikko Manninen, Roope Nordström, Jami Roiha**, sekä **Kiia Roininen**. Kakkosjoukkueen

kokoonpanoon kuuluivat vuorostaan **Henri Koivisto, Emil Lemström, Markus Toikka, Ville Ranta** ja **Vaino Vahteristo**.

Metsäylioppilaat 2:n suvereenit peliesitykset alkulohkossa palkittiin kolmella voitolla ja täten jatkopaikka oli varmistettu. Taidokkaiden esitysten edessä joutuivat taipumaan niin Taistelujaskat, Team Neliveto s kuin myös nerokkaan yksinkertaisesti nimetty 2. Valitettavasti ykkösjoukkueella karttu poltteli hieman näpeissä ja ensimmäiset kaksi kamppailua päättyivät karvaisiin tappioihin. Voitokkaita olivat Veljet terävinä ja Team Neliveto n. Kolmannessa ottelussa vastaan asettui Hirvimettäjäjengi, joiden nimi meinasi hämätä paatuneita metsäläisiä

uskomaan heidän tosissaan olevan metsästäjiä. Tosiasiassa kyseessä oli pelkkä kulissi, joka murtui forstien ottaessa vakuuttavan voiton viimeisessä ottelussaan.

Pojat pulkassa

MYO ja Joensuun metsäylioppilaat

Lounastankkauksen jälkeen kakkosjoukkue jatkoi koitoksiaan pudotuspelien muodossa. Kaikki Tampereelle vaivautuneet metsäylioppilaat kokoontuivat kannustamaan jatkopeleihin edenneitä kollegoitaan. Ensimmäisenä vastaan asettui Jatkuva Sortuma, joka nimensä mukaan sortui karvaisiin Haukiin heti ensimmäisellä puoliajalla ja jäi metsäläisten jalkoihin, joiden osumatarkkuus hiveli silmiä. Toinen puoliaika meni molemmilta joukkueilta penkin alle, ja vaikka vastustajat olivatkin hieman etevämpiä, tuomittiin ottelu forstien selkeään voittoon ensimmäisellä puoliajalla hankitun massiivisen johdon turvin.

Seuraavaan otteluun saatiin kovatasoinen vastustaja, sillä kentän toiseen päähän asettui koko kisojen ajan kotikenttäedusta nauttinut Tampereen Akateeminen KyykkäSeura. Vastustajan vihreät liivit (tai tässä vaiheessa jo tyhjentyneet minttukaakaovarannot) saattoivat hieman pehmentää forstien päitä ja karttu väisteli tehokkaasti kyykkiä, jotka eivät meinanneet pyörähtää

pelikentältä edes Villen voimaheitoilla. Toiselle puoliajalle huomattavasti parantuneet peliesitykset saattoivat johtua joensuulaisten kollegoidemme saapumisesta paikalle tukemaan kannustusjoukkoja, mutta lopulta metsäylioppilaiden delegaatio joutui toteamaan paikalliset starat paremmikseen ja tie nousi pystyyn. Kakkosjoukkueen lopullinen sijoitus oli erittäin kunnioitettava 46/511!

Pelipäivä huipentui ystävälliseen metsäläisten derbyyn, jossa oteltiin paremmuudesta Helsingin ja Joensuun välillä. Tiukassa väännössä Pohjois-Karjalan forstit selätettiin pienimmällä mahdollisella marginaalilla! Erotukseksi jäi ainoastaan yksi piste, joten vaikka kerskailuoi-keudet matkasivatkin tällä kertaa Helsinkiin, ei ainakaan kyykän osalta voida puhua suuresta erosta metsäkoulutusta tarjoavien yliopistojemme välillä. ■

ALUSTA

TEKSTI: ESKO KARVINEN
KUVAT: VIKKI-SPEKSI RY

Painan ovisummeria mustalla sisäpihalla. Jollei olisi ilta, sisäpiha olisi vaaleanharmaa. Summerin nämpylän sivussa lukee tarrakirjoittimen printillä Pupu. Kameran linssin reunuksille syttyy valo pyyhkimään pisteliäästi kroonistuneesta marraskuusta kalvenneita kasvojani. Olisipa D-vitamiinia. Yritän näyttää itseltäni. Pitäisi myöhemmin kysyä joltain, onnistuinko. Ovi avataan joka tapauksessa.

Yhdet rappuset, yksi kenkäteline ja yksi raolleen tuettu ovi myöhemmin olen hämärästi valaistussa tilassa, jossa pian julkistettaisiin Viikki-speksin vuoden 2020 produktion nimi ja traileri. Omaa tilaanikin voisi kutsua hämärästi valaistuksi. Siellä täällä parveilee ihmisiä, mutta varsinaista väkijoukkoa niistä ei vielä muodostu. Ovisummeri pirahtelee ilmoittaen uusien ihmisten aikeista laskeutua rappuset, jättää kenkensä kenkätelineeseen ja pujottaa ovenraosta tälle puolelle. Tarjolla on tarjoiluja, jotka kuitenkin sivuutan.

Tilaa hallitsee parven alle hivutettu äänentoistokalusto sekä bändisoittimisto, joista ensimmäinen hiljalleen pulputtaa suurehkoa huonetta täyteen melko merkityksetöntä

äänimassaa. Joitakin hetkiä myöhemmin äänimassa saa kuitenkin eläväisiä sävyjä, kun produktion bändistä koostettu osajoukko saapuu noukkimaan kamat keisseistään. Ohjelmisto kulkee **Brubeckin** jazzklassikoista sydäntä raastavien bluessävyjen kautta luvattoman vetävään diskobassotteluun, krokotiilirokkiin ja mahdollisesti maailman pisimpään yhtäjaksoiseen ”Get Oniin”. Kitaristi ja basisti makaavat välillä selälään lattialla, muttei sitä soitosta kuule, ainakaan negatiivisessa sävyssä. Jos musiikillinen tarjonta ja tarjoilu ovat tätä tasoa myös maaliskuussa teatteri Forumin lavalla, mistä saisin tehtyä pöytävarauksen?

Bändin kahden setin välissä kuullaan pari näyttelijöiden improvisoimaa irlantilaisista juomalaulua, joiden aihepiirit kysellään alkusoiton aikana yleisöltä. Gandalf velhojen vuosittaisella risteilyllä taipuu laulelmaksi paremmin kuin hyvin. Viikki-speksin pian jo nelivuotista historiaa valotetaan takavuosien produktioiden puvustosta koostetulla muotinäytöksellä. Vapaaehtoisvoimin pyörivä Viikin kampuksen opiskelijateatteri tuntuu todella olevan voimiansa tunnossa. Produktion uunituore traileri heijastetaan projektorilla seinälle. Ja se on hieno.

MITÄ?

Opiskelijavoimin toteutettua improvisaatioteatteria Viikin kampukselta

MILLOIN?

18., 20. ja 21. maaliskuuta

MISSÄ?

Teatteri Forumissa, Yrjönkatu 31

MIKSI?

Koska tiede ilman taidetta on kuin päivä ilman yötä tai vuosi ilman talvea

**Esitykset jouduttiin perumaan
kokoontumisrajoitusten vuoksi!**

Korvaavia päivämääriä etsitään ensi syksyille, tarkempia tietoja Viikki-speksin sosiaalisen median kanavista.

Kahvi virtaa pöydältä takaisin kuppiin. Speksi-formaatin syvin mahdollinen metataseo alkaa olla melko lähellä. Onko tuo roolihahmon vai näyttelijän nimi? Voisinko nähdä tämän vielä alusta? Alusta?

Hypin illan päätteeksi rappusia ylös kohti lasista ulko-ovea ja sen takana minut kylmään ja kovaan syliinsä tynnnyttelevää mustaa sisäpihaa. Jotenkin tämä tuntuu kovin tutulta. Metro ei enää tai vielä kulje. Niinpä liikennöin itse itseäni kohti rautatieasemaa. Kuukausia kestäneen harmauden katkaisee ainoastaan sen ajoittainen vaihtuminen mustaan vuorokausien vaihdelle paikkojaan suhteessa ihmisiin. Alkaako huomenna tämä kaikki taas alusta? ■

Katso traileri
Viikki-speksin
Facebookista!

Ikuinen marraskuu takapenkillä jatkuu, harmaus silmäkantamattomiin siintää.

IKUINEN MARRASKUU

TEKSTI JA KUVA: ELLI-NOORA KAMPPURI

Tänä vuonna luonto päätti tehdä meille tepposet. Vai oliko se sittenkin yliopisto, joka piiloilee tämän mestarijuonen takana? Talvi jäi kokonaan tulematta ja olemme eläneet ikuisuudelta tuntuvaa marraskuuta jo marraskuun ensimmäisestä lähtien. Tällä hetkellä saatamme olla jo menossa maaliskuussa, mutta tämäkään ei paljoa hymyilytä, kun taivas kaataa pilvien päälle kerrytetyistä ämpäri-varastoistaan taukoamatta vettä päällemme. Päivä toisensa jälkeen jatkuu sama harmaus, joka lankesi yllemme, kun viimeiset syksyn väripilkulliset lehdet leijailivat voimistuvan tuulen mukana maahan ja peittyivät mutaan. Harmaudessa on huomattavissa sävyeroja, kun marraskuun ensimmäiset kaksi kuukautta kuuluivat tummenevina, mutta

jälkimmäiset kuukaudet ovat olleet jatkuvasti vaaleamman harmaita. Vai olivatkohan ne vaaleamman harmaat päivät maaliskuuta? Varmaan olisi syytä puhua maaliskuusta ainakin, jos kysytään Silvican pihatuomelta, joka on jo viikkoja puskenut lehdensilmujaan auki. Tai sen pihatuomen juuressa kasvavilta sipulikasveilta, jotka päättivät ilahduttaa lähestyvää pääsiäistä valkoisilla kukannupuillaan. Hetkinen... Väärä juhlapyhä? Tulivatko kukat juhlistamaan laskiaista vai kerrottiinko heille pääsiäisen ajankohta virheellisesti? Vai ehkä he vain halusivat tähän harmaanruskeaan maahan jotain valkoista, joka jäi tänä vuonna puuttumaan. Kesähelmi-kuinen raekuuro kenties?

Yliopiston kannalta ikuinen marraskuu toimii

loistavasti. Opiskelijat puurtavat puurtamistaan päästäkseen vihdoinkin joululomalle. Odotas nyt, joululomahan meni jo. Sään puolesta sitä ei uskoisi, mikä ehkä onkin tarkoituskin. Kun päivät toistavat toisiaan, on helppo saada meidät laiskanpulskeat opiskelijat jatkamaan ahertamista, kun odotamme talven koittoa kuin kuuta nousevaa. (Tämän marraskuun aikana onkin jo päässyt montaa kaunista kuutamoa ihaillemaan.) Ehkä hiihtoladut ja laskettelurinteet aukeaisivat kohta ja ehkä kohta pääsisi harjoittelemaan pulkalla komeaa laskutyyliä Ullanlinnan laskiaisriehaa varten. Sitä ennen pitää kuitenkin tehdä töitä siihen asti, että tämä marraskuu loppuu. Voiko kevät edes teknisesti ikinä koittaa, jos talvi unohti tulla? Keväthän määritellään talven mukaan... Ikuisen marraskuun odotetaan

jatkuvan siis vielä ainakin joulukuun asti. Ensi vuonna uusi yritys?!

Varmaan olisi syytä puhua maaliskuusta ainakin, jos kysytään Silvican pihatuumelta, joka on jo viikkoja puskenut lehden silmujaan auki.

Allekirjoittanutkin alkoi marraskuisessa metsässä helmikuussa (niin se kalenteri minua vakuutteli!) juostessaan pikkuhiljaa kyllästyä tähän kuukauteen. Vaikka sydämeni vahvasti syksylle sykkiinkin, on yli sadan päivän kuukausi (oli kyse mistä tahansa kuusta) aivan liikaa. Laskelmieni mukaan tämä marraskuu tulee kestämään näillä näkymin yhteensä 396 päivää. Tämäkin siis optimisesti ajatellen. Hyvää juhannusta siis kaikille! ■

WISKI GOES RUKA

TEKSTI: EMIL LEMSTRÖM

KUVAT: ANNI JÄRVINEN JA VICTORIA HALTIA

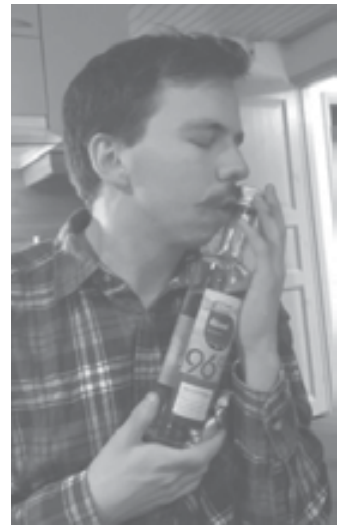
Viikin hedonistinen hiihtoseura käänsi suksenkärrjet toistamiseen kohti Kuusamon Rukatunturia tammi-kuun lopulla. Selkä vääränä lastatut bussit veivät kuin veivätkin 120 kanttien kurittajaa virkistäytymään talvisiin maisemiin. Jännitykseltä ei tänäkään vuonna välttytty. Valvotun yön jälkeen tunturi meinasikin jäädä vain humusta huurtuneen ikkunan horisonttiin, kun toinen bussi levisi kuusamolaisen huoltoaseman pihaan.

Onnistuneen edellisvuoden debyyttimatkan jälkeen metsäläisedustuksen määrä tuplaantui täyttäen liki kolme mökkiä. Sama ilmiö oli nähtävissä myös mukaan haalittujen virvokkeiden määrässä, joka osakseen selittää logistiikassa ilmenneitä haasteita. Jännityksestä kiihtyneet sykkeet laskeutuivat lopulta, kun perusasiat olivat kunnossa: kuuma sauna, ladattu jääkaappi ja piirtoja odottavat rinteet.

Tunturia riivannut kova tuulikaan ei viikkiläistä enää tässä vaiheessa hetkauttanut, vaan

sivuvietti korjattiin rinneravintolan puolella minttukaakaon äärellä. Edellisvuoden tapaan, myös hiihtoladun puolelta saatiin raporttia. Urheiluvälinemyyjän monitulkinnainen voiteluohjeistus aiheutti kuitenkin hämmennystä ja voitelu kohdistuikin välineiden sijaan latukerubiin. Toisen lähteen mukaan entisen isännän menoa hankaloitti osakseen myös monojen aukinainen kiristysnauha, niin suksen ja ladun kuin ovenkin välissä. Viina on tunnetusti viisasten juomaa, totesi ylioppilas ja tarttui Alpeilta salakuljetettuun Suomen olosuhteisiin keskivertoa karkeampaan pikavoiteeseen (kuvassa).

Helsinkiläinen ylioppilas herätti muutekin paikallisväestön kiinnostuksen perjantaisessa yöelämässä ja tanssipareja haettiin jo coveryhtyeen soundcheckin aikaan. Kaikkiaan kahden reissun otannalla todettakoon, että Ruka on habitaatiltaan hauras, kutsuva ja koukuttava. Kannustankin kaikkia lukijoita osallistumaan ja kokemaan elämys henkilökohtaisesti ensi vuonna. ■

KIIMAA JA KIMALLUSTA VOL. 4

”Ai onks nää jotkut amisbileet?” kyseltiin Jodelissa, kun ystävän-päivä ja sen mukanaan tuomat karkelot alkoivat lähestyä. Metsäläisille tuttu ja jo hyvinkin rakkaaksi muodostunut kurssin 109 lanseeraama konsepti tuntuu edelleen herättävän kummastusta kanssaopiskelijoissa. Millaisia mielikuvia ystävänpäiväbileistä sitten muodostuu, ja vastaavatko ne millään tapaa todellisuutta?

TEKSTI: ANNIINA JOKINEN

KUVA: NIILLO HÄKKINEN

Kävijäkunta

Expectations:

”Kuulostaa rahvaalta.” - anonyymi henkilö Jodelissa

Reality:

Helsingin yliopiston kerma (onhan metsätieteet ainoa HY:n ala, joka on kansainvälisessä vertailussa sijoittunut top 10 joukkoon) kokoontui Maxinen tanssilattialle hytkymään hyvässä hengessä, ja oli mukana runsain mitoin muidenkin alojen opiskelijoita.

Juomat

Expectations:

”Baaribileet, varmaan kallista?” - jokainen viikkiläinen aina, kun bileet ovat jossain muualla kuin C-grundin syövereissä

Reality:

Fuksien kurssihallitukselta huijattujen juomalipukkeiden turvin bileiden juomapuoli osoittautui täysin ilmaiseksi. Rehellisille kansalaisillekin drinkit taisivat olla ihan opiskelijahintaisia.

Tunnelma

Expectations:

”Onko kukaan tulossa kiimaan ja kimallukseen” - anonyymi henkilö Jodelissa

Reality:

ON! Paikalla oli taas niin paljon tuttuja, ettei kaikkien kanssa ehtinyt edes kunnolla juttusille ja seuraavana päivänä jalkoja särki monen tunnin tanssimisesta.

Entä kuinka moni löysi uuden sydänpäpyn Maxinen hämähärien valojen alta? Siihen ei Forstihuudon toimitus ota kantaa. Sen sijaan voimme todeta, että fuksikurssi toisensa perään on onnistunut pitämään ystävänpäiväbileiden lipun korkealla ja piristää ankeaa alkutalvea mitä mainioimmalla tavalla. ■

PIETARIN METSÄKURSSIN MATKAPÄIVÄKIRJA

TEKSTI: VENLA LUTTINEN

KUVAT: ALEKSANDR KOREPIN (RYHMÄKUVAT) JA VENLA LUTTINEN

Joukko viikkiläisiä pääsi tutustumaan Pietarin metsäopetukseen Helsingin yliopiston ja Pietarin metsäteknisen yliopiston järjestämällä yhteiskurssilla, jossa käsiteltiin kestävää metsätaloutta Suomessa ja Venäjällä. Vain viisi päivää toivat lukemattomia uusia näkökulmia, muuttivat käsitystä molempien maiden metsistä ja jättivät lähtemättömät muistot Pietarin kaupungista.

Ryhmäkuva yliopiston edessä

Ma 24.2.2020

Odotettu matka alkoi maanantai-iltapäivänä A-talon parkkipaikalta, jonne kokoontuimme odottamaan kyytiämme Pietariin. Yhden aikaan sinne saapuikin kaksi pikkubussia. Takapenkkien turvavyöt eivät toimineet, eivätkä autot muutenkaan olleet aivan tuliteriä, mutta kaikki mahtuivat kyytiin. Ketään ei unohdettu parkkipaikalle, vaikka sitä Viikin Prisman kohdalla epäiltiin. Malmin hautausmaan ohi ajaessa melkein törmäsimme bussiin, joten emme vielä täysin luottaneet pääsevämme Pietariin asti. Olimme lähes varmoja, että matkamme päättyisi viimeistään rajalla, koska jonkun viisumissa ääkköset oli kirjoitettu eri tavalla kuin passissa. Onneksi mukanamme oli venäjänkielinen opiskelija, jonka luotimme pelastavan meidät pinteestä joka tilanteesta, tai ainakin kertovan vain venäjää puhuvalle kuskille auton lämmityksen olevan liian kuumalla.

Rajalla odotti pitkä jonotus, joten pääsimme tullin itäiselle puolelle vasta iltohämärissä. Loppumatka sujui rauhallisesti, ja pääsimme lopulta hotellille. Meidät toivotti tervetulleeksi kaksi venäläistä opiskelijaa, jotka johdattivat meidät läheiseen baariin syömään. Hotellin takapihalla sijaitsevan ruoka-kaupan yhteydestä, epäilyttävän kellarinoven takaa löytyi viihtyisiä pizzeria. Isäntämme olivat monta kertaa aiemminkin toimineet suomalaisten opiskelijoiden oppaina, ja yksi viikkiläisistä oli jopa toisen heistä vanha tuttu aiemmalta yhteiskurssilta. Palasimme hotellille nukkumaan iloisina ja kylläisinä. Yhden huoneen ikkuna ehti vielä särkyä läpivedon seurauksena, mutta suuremmilta vahingoilta vältyttiin.

Ti 25.2.2020

Aamulla meidät saatettiin yliopistolle laitakau-pungin asuinalueiden ja puistojen läpi. Pietarin metsäteknillinen yliopisto oli vaikuttava näky: valkea kivilinna vanhojen puiden keskellä. Päivän luennolla käytiin läpi perusasiat Suomen ja Venäjän metsistä, ja lopuksi tehtiin ryhmätyö Luken tilastoja hyödyntäen. Tässä vaiheessa meille selvisi, että osa venäläisistä opiskelijoista oli mukana kurssilla lähinnä oppiakseen englantia, eikä edes opiskellut mitään metsiin liittyvää. Kielimuureista ja teknisistä ongelmista kuitenkin selvittiin hyvässä yhteishengessä.

Illalla kävimme syömässä perinteistä venäläistä pikaruokaa, suomalaista kebabpizzeriaa muistuttava paikka tarjoilikin pelmenejä, lettuja ja borssia. Vierailimme myös Pietarin hipsterien suosikkipaikassa eli Loft Projekt Eta-

zhi -nimisessä vanhassa kerrostalossa, joka oli muutettu yhdistelmäksi pop-up-kauppoja, nykyaikaisen näyttelyitä ja baareja. Hienointa paikassa oli ehdottomasti koko katon kattava terassialue, josta avautuivat näkymät Pietarin ylle.

Ahkerää opiskelua.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Ke 26.2.2020

Osa matkalaisista tuli kipeäksi ja aamupalalla pohdittiin Viikin ensimmäisiä koronatapauksia. Päivän aiheena käsiteltiin luonnonsuojelua ja ennallistamista. Ennallistaminen käsitteenä herätti ihmetystä venäläisissä opiskelijoissa, sillä luonto ennallistuu itsestään, jos sen vain annetaan. Suomalaisiin puolestaan tekivät vaikutuksen venäläisten suojelualueiden koko ja se, miten vahvasti siihen panostetaan valtion toimesta.

Iltapäivä oli varattu kulttuuriohjelmalle, jota varten matkustimme metrolla keskustaan. Ensimmäinen kohteemme oli Iisakin kirkko, jonka katolla kävimme ihailemassa näkymiä ja taistelemassa tuulta vastaan. Loppuilta vierähti Eremitaasissa ihmettelemässä maailman taidetta ja tsaarien valtakauden loistoa. Kulttuuriähkyn päälle kävimme vielä joukolla ravintolassa syömässä, eikä alkupäivien ujoudesta ollut enää tietoaakaan vaan keskustelussa kuuluivat suomi, venäjä ja englantia sujuvasti sekaisin.

Keisarillinen teinipeili Eremitaasissa

To 27.2.2020

Päivän aikana pääsimme pureutumaan metsäpolitiikkaan sekä tutkimusten että roolileikkien avulla. Luentojen välissä pääsimme tutustumaan yliopiston valtavaan hyönteiskokoelmaan ja paikalliseen ”laskiaisriehaan”, sillä yliopistolla vietettiin maslenitsa-juhlaa. Pääovien eteen oli kerääntynyt pietarilaisia vauvasta vaariin, ja pihalta löytyi tanssijoita kansallispuvuissa, ulkokelejä ja lettutarjoilu.

Ilta vietettiin kaupungilla kävellen. Matkan varrella heiteltiin kolikoita onnea tuovalle kissapatsaalle, osteltiin matkamuistoja sekä ihasteltiin Verikirkkoa ja kanaaleita. Kävimme myös ravintolassa, joka oli sisustettu kuin 70-luvun neuvostoliittolainen asunto. Mielenkiintoisia makuelämyksiä tarjosivat hunajaolut ja piparjuurella maustettu vodka.

Maslenitsa-tanssija

Pe 28.2.2020

Viimeisenä päivänä opittiin metsäsertifoinnista, suunniteltiin ekosysteemipalveluja tukevaa metsänhoitoa ja pohdittiin innovaatioita. Viiden pitkän päivän jälkeen ilmassa oli jo väsymystä ja lähdön haikeutta. Päivän päätteeksi opiskelijat molemmista maista ja mukana olleet luennoitsijat kiittelivät kurssin sisältöä ja toteutusta vuolaasti. Kurssi oli hieno ja opettavainen kokemus, ja samalla hyvä mahdollisuus luoda verkostoja ja ystävyyssuhteita.

”Kurssi oli hieno ja opettavainen kokemus, ja samalla hyvä mahdollisuus luoda verkostoja ja ystävyyssuhteita.”

Yhteisen illallisen jälkeen oli aika suunnata takaisin kohti Viikkiä. Matkalla eksyttiin vain kerran, naurettiin hysteerisesti paljon ja lopulta kello kolmelta aamuyöstä auto kurvasi tutun ja turvallisen Silvican parkkipaikalle. ■

Ryhmäkuvauksesta huolehdittiin myös Loft Projekt Etazhilla

Seilaako purtesi maailman meriä käsittämättömyyden rannattomassa sumussa? Älä huoli, sillä airoida matkallasi toimii tänään Kalevalan mahtavin tietäjä, Antero Vipunen. Hän vastaa jokaiseen mieltäsi piinaavaan kysymykseen tieteellisen akkurantisti ja ennen kaikkea hyvää journalistista tapaa noudattaen. On tullut aika kääntää nokka kohti faktatiedon turvallista satamaa ja kiinnittää tikkaat laituriiin.

Kun mieltäsi vaivaa pulma, raapusta se lapulle ja sujauta kerhuhuoneen laidalla majailevaan synkänpuhuvaan laatikkoon. Sieltä kysymyksesi ohjataan Antero Vipusen kaikkitietäviin käsiin.

Kumpi oli ensin, muna vai kana?

Muna lienee ensin ainakin kysymyksenasettelussa.

Minne maailma on menossa?

Maailma (maailmankaikkeudesta puhuttaessa) laajenee jatkuvasti. Ja koska kaikki maailmankaikkeuden ulkopuolella on jonkinlaista tyhjiötä, eli ei yhtikäs mitään, on maailma menossa ei yhtikäs mihinkään. Olemme siis tuhoon tuomittuja.

Maailma (kotoisasta maapallostamme puhuttaessa) kiertää samaa kulunutta uraa kuin se on tehnyt monet miljoonat vuodet, kuten mielisairaalan pehmustettuun huoneeseen vangittu levoton kulkija, joka ei osaa pysyä aloillaan. Maailma siis kiertää kehää ja mitään uutta ei ole tiedossa auringon alla. Olemme edelleen tuhoon tuomittuja.

Miksi talvella ei sada lunta?

Tämä ei ole talvi. Talvi unohti saapua keskuuteemme tänä vuonna.

Kelle pitää maksaa ja paljonko, että voi valmistua ilman gradua?

Kaikkein ylin valta valmistumisesta taitaa olla opintojen rekisteröinnin toimistossa. Maksutapana tehokkain on varmaan jo aikojen alussa hyväksi todettu luonnossa maksaminen. Toki tämän ehdottaminen yliopistolla voidaan tulkita jokseenkin vilpilliseksi ja juonittelevaksi, joten lopputuloksena voi olla valmistuminen yliopistosta ilman gradua ja ilman tutkintotodistusta.

Jos lähtee Romaniaan, selviääkö hengissä?

Riippu lähtijästä. Jos kyseessä olet sinä, vastaus on ei.

Mitä on elämä?

Jotain sellaista, mikä sinulta selkeästikin puuttuu. Menisit kotiin kirjoittamaan sitä gradua ja lakkaisit sen kahvin lipittämisen kertsillä.

Mitä miesten päässä liikkuu?

Tähän kysymykseen edes Antero Vipunen ei voi tarjota tyydyttävää vastausta. Noiden y-kromosomia kantavien kaksilahkeisten käyttäytyminen ei useinkaan kieli minkäänlaisesta aivotoiminnasta. Silloinkin harvoin, kun ajatuksenjuoksua on havaittavissa, juoksevat ne väärään suuntaan ja vielä silmät kiinni kiljuen.

Mitä kuuluu heille, jotka väittivät maailman loppuvan 2012?

Niille heistä, jotka myös halusivat maailman loppuvan tuolloin, kuuluu huonoa, koska maailma ei loppunutkaan. Vastaavasti niillä, jotka eivät olisi halunneet maailman loppuvan, vaikka niin luulivat käyvänkin, pyyhkii vallan mainiosti. Toisaalta virheidensä myöntäminen on voinut työntää heidät häpeästä piiloon jonnekin kiven koloon. Ja ne, jotka eivät myöntäneet virhettään, kärsivät skitsofrenisista oireista ja ovat lukittujen ovien takana oman ja muiden turvallisuuden vuoksi.

Miten saada kesätöitä?

Päivitä cv. Kirjoita fiksua hakemusta. Hae paikkaa. Tule kutsutuksi haastatteluun. Mene haastatteluun. Saa soitto valituksi tulemisesta. Mitä oikein kuvittelit kuulevasi?

Olisitko mieluummin outlier vai odotusarvo?

Olen selvästi outlier, koska et tule koskaan löytämään mitään tai ketään kaltaistani. Olen myös odotusarvo, koska ketä muutaakaan haluaisit odottaa?

SKREE DABZTSSMM LONNN ALDGGSSHEEYÖ TSUIIPPP?

Go home. U drunk.

The screenshot shows the Paituli website interface. At the top, there is a logo for AVAA and the name 'Paituli'. Below the logo, there is a search bar with the text 'Hae AVAA-palvelusta'. The main navigation menu includes 'Paituli', 'Metadatat', 'Latauspalvelu', 'Ohjeet', 'Rapinnat', 'FTP ja nyinc', 'Avia aineistot', and 'Yhteyshoidot'. There are also links for 'Baskarit', 'Ole yhteyk', 'In English', and 'Käyttö'. The main content area is titled 'PaiTuli - Paikkatietoja tutkimukseen ja opetukseen'. It features a list of filters for 'Valitse aineisto:' with dropdown menus for 'Tuottaja: Metsäyriöpiilat ry', 'Aineisto: Tiimipaidat', 'Mittakaava: 1:1', 'Vuosi: 2020', 'Formaatti: T-paita', and 'Koordinaatit: musta-valko'. To the right of the filters are three icons: a hand, a hand with a mouse cursor, and a location pin. Below the filters is a map of Sweden with a black t-shirt icon featuring a white tree silhouette. The map is labeled with 'Norway' and 'Sweden'. At the bottom of the filter section, there are buttons for 'Ladattavat tiedostot', 'Kohdetiedot', 'Metadatat', and 'Linkit'. Below these are buttons for 'Lataa aineisto zip tiedostona: ~30 Mb' and 'Lataa tiedostoista'. The 'Dokumentit' section shows 'Käyttöehdot' and the 'Tiedostot' section shows 'hallintorajat_10k/2018'.

PUUHANURKKA: MIKÄ KRYPTIDI OLET?

TEKSTI JA KUVAT: SABLEENA BACULUM

Mikä myyttinen metsänolento olet?

Cambridge Analytica saattaa louhia kaiken netissä tekemistäsi persoonallisuustesteistä tallennetun datan, mutta Forstihuuto ei! Palaa siis hetkeksi analogiseen aikaan ja selvitä tämän kätevän, hyödyllisen ja ennen kaikkea tietoturvallisen testin avulla, mikä kryptozoologisen taksonomian metsänolento olet.

1. MITÄ DUUNAAAT?

- A. Fiilistelen luonnonmetsiä ja vietän paljon aikaa ulkona sekä hyvän kirjallisuuden parissa.
- B. Käytän suurimman osan päivästä ruuan etsimiseen.
- C. Laadin hakkuusuunnitelmia.
- D. Se on mysteeri jopa itselleni.
- E. Teen töitä!

2. SUOSIKKIVITSI

- A. Onko niin, että kangasmetsässä kasvaa yksinomaan kangaspuita?
- B. Opiskeluhommat?
- C. Metsästä saa pöllä.
- D. Onko niin, että palleroporonjäkälää syö ainoastaan palleroporo?
- E. Tykkään enemmän kuunnella vitsejä muitten kertomina.

3. MISSÄ TAI KENEN KANSSA HENGAAT MIELUITEN?

- A. Tunnen olevani eniten kotonani seikkaillessani yksin metsässä.
- B. Parasta hengailuseuraa on Osmukka, Metsänkukka. Hänellä on näkemystä maailmaan ja elämään yleensä.
- C. Rankapuun parissa. Ei väliä, onko kyseessä puutavarapino vai hakkuukypä, hyönteistuhojen riivaama pystymetsä – elanto tulee sieltä.
- D. Tykkään istuskella nuotion ääressä illan pimentyessä, kavereiden kanssa tai yksin.
- E. Roihuvuoren Hanami-kirsikankuk-kajuhla on ollut minulle jo pitkään vuoden kohokohta, ja siellä nautin eniten olostani.

4. TYÖELÄMÄSSÄ TUNTUU SILTÄ KUIN...

- A. ...kasvu ja talous asetettaisiin liian usein hyvinvoinnin edelle. Meidän tulisi palata muinaisten yhteiskuntien toimitapoihin luonnonvarojen käytön suhteen ja asettaa tavoitteeksi kestävyys, uusiutuvuus ja yleinen himmailu talouskasvun sijaan. Tietysti tällaisen muutoksen laajamittainen toimeenpano vaatii paljon aikaa ja suunnittelua.
- B. ...en olisi ihan täysin päässyt sisälle tähän hommaan. Suoraan sanottuna olen kuitenkin sinut asian kanssa – työssäkäynti vie suuren osan elämästä ja minulla ei ole varsinaista kiirettä päästä vakiinnuttamaan paikkaani tässä oravanpyörässä.
- C. ...hakkaisin päätäni jatkuvasti seinään.
- D. ...viestejäni ei kuunneltaisi. Tämä surettaa minua, sillä tiedän lähes aina mistä puhun ja jos minut otettaisiin vakavasti, voisimme välttyä monelta harmilta.
- E. ...toisinaan ympäristöahdistus tulisi itse duunin tielle melko pahasti.

5. HYVÄ MIELI TULEE KUITENKIN SIITÄ, ETTÄ...

- A. Hallitus korotti luonnonsuojelun määrärahabudjettia kunnolla, mikä ei näy pelkästään omien työllisyysnäkömyieni tuntuvana parantumisena vaan - mikä tärkeintä – kansallisena lupauksena siitä, että työ ympäristön hyväksi otetaan ajan mitaan yhä vakavammin. Niin kuin pitää.
- B. Olen saanut niin hyviä frendejä opintojen kautta. Viikki-kuplan sisällä on mukavaa.
- C. No, kesä tulee ja ansiotyön mukana myös tietynlainen vapaus ja varmuus tulevasta.
- D. Tykkään kaiken ilmastoahdistuksen ja muun keskellä filosofisoida sitä, että ihan sama mitä maailmassa tapahtuukaan, aina tulee jotain uutta. Evoluutio ei meidän hahmottamamme ajan puitteissa keskeydy, ja niin kauan kuin on olemassa pieninkin mikrobi, niin kehitys ja muutos tulevat jatkumaan ja muodostamaan mitä ihmeellisimpiä asioita.
- E. Nelosperiodissa on hätkähdyttävän vähän päällekkäisiä luentoja minulle pakollisilla kursseilla. Lisäksi olen kyllä tosi iloinen siitä, että kevät tulee ja pian on taas lempeä ja vihreä kesä.

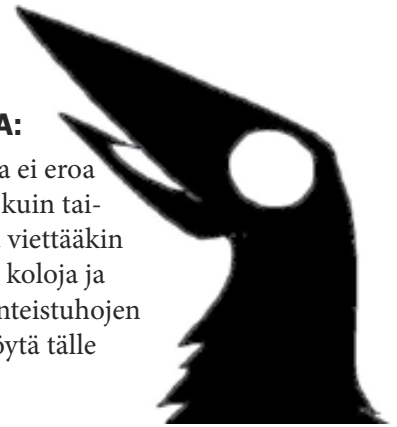
ENITEN A-VASTAUKSIA:

Olet **entti**. Nämä metsien ja puiden antropomorfiset personifikaatiot ovat todellisia rauhan ja syväekologian lähettiläitä, ja niin ihmiset kuin muutkin olennot nauttivat levittämästäsi energiasta. Sinulla riittää myös sisua käydä uuvuttavaa taistelua luonnonvarojen käytön ja biodiversiteetin säilyttämisen välisten ristiriitojen ratkaisemiseksi.

ENITEN B-VASTAUKSIA:

Olet **n.:nen vuoden opiskelija**. Voi sinua! Lieneekö henkinen oppi-isäsi pikemminkin Jack O'Lantern irlantilaisesta kansansadusta kuin Tapio Rautavaaran iloinen reissumies kissoineen? Varmaa on vain, että muistutat myyttistä satuhahmoa päivä päivältä enemmän.

ENITEN C-VASTAUKSIA:

Olet **vihertikka**. Vihertikka ei eroa tavallisesta tikasta muuten kuin takavoimiensa perusteella, ja viettääkin siksi päivät hakaten puihin koloja ja lennellen ympäriinsä. Hyönteistuhojen vaivaama metsä on juhlapöytä tälle maagiselle tikalle.

ENITEN D-VASTAUKSIA:

Olet **Mothman**. Koimies saapui tuntemaamme maailmaan ilmeisesti eräänlaisen repeämän kautta toisesta ulottuvuudesta. Kukaan ei oikein tiedä, mitä koimies tekee silloin kun se ei toimi enteenä kummallisille asioille tai liitele hermostuttavasti yöllä liikkeellä olevien ihmisten yllä. Se on joka tapauksessa luultavasti harmiton, ehdottomasti todellinen ja vastauksesi perusteella todennäköisesti juuri sinä.

ENITEN E-VASTAUKSIA:

Olet **mehiläinen**. Yksi kryptoeläintieteen pääryhmistä on todistetusti aikaisemmin olemassa ollut, mutta nykyisellään kadonnut eliölaji. Ahkeran työntekijän henkilöitymällä oli suomalaisessa mytologiassa valta liikkua elävien maailman ja Tuonelan välillä, ja jopa tuoda ihmisiä Tuonen tuvilta takaisin rakkaidensa luokse. Ala init, Catasterei ponterf eciorio mortium destis Ahae perist virimih icivat, nenatum aut pectus, que quium in horta re ciis condac viliciae consitia pon se is hinat. Nihilic ibusulemquam et pra iam

Forstihuudon kirjallinen alajaos eli tuttavien kesken Proosahuuto on kaikille pöytälaatikkokirjailijoille soveltuva julkaisualusta, ensimmäinen askel kohti apurahoja, taiteilijaelämää sekä Finlandia-palkintoa. Vaikkei moisen tilastollisesti mallinnetun kehityskulun selitysaste olekaan erityisen päättä huimaava, kannustamme teitä edelleen lähettämään tekstejänne meille osoitteeseen forstihuuto@gmail.com. Tällä kertaa julkaisemme nimimerkillä Taikuri Raivo-Tuuli esiintyvän kirjoittajan tositapahtumiin pohjautuvan novellin.

HIRVEÄ ÄÄNI METSÄSSÄ VAANII

Kirjoittanut nimimerkki Taikuri Raivo-Tuuli

Perustuu tositapahtumiin.

Tuo hirveä ääni. Hän oli kuullut sen ennenkin. Hämärtyvässä syysillassa, puiden takaa. Muisto lävistää hänen tietoisuutensa kipeänä, kirkkaana välähdyksenä.

He olivat kuulleet Äänen ollessaan ylittämässä suota. Sellaista ääntä hän ei ollut kuullut koskaan aiemmin, eikä hän ollut osannut kuvitella mikä sen olisi voinut aiheuttaa. Tai paremminkin mitkä: niitä oli ollut monta, ja ne olivat tuntuneet lähes tyvän heitä hitaasti mutta vääjäämättä. Susia ne eivät olleet olleet, niitä hän oli kohdannut elämässään tarpeeksi monta kertaa tunnistaakseen niiden ulvonnan jo kaukaa. Eivätkä karhuja, ne eivät liikuneet laumoissa. Ääni oli terävä ja luonnoton, kukaan Tapion valtakunnan asukkaista ei sellaista aiheuttaisi. Sen oli täytyntä olla jotain metsän petoja paljon pahempaa.

Hän tunsi seudun hyvin, olihan hän kulkenut näitä metsiä koko ikänsä. Hän tiesi parhaat piilopaikat ja nopeimmat oikoreitit: aukean poikki, ojan yli ja Rytövuorelle. Ääni oli seurannut heitä, mutta aukealla se oli karjaissut kerran kovaa ja sitten vaiennut. Rytövuoren laella hän oli kääntynyt katsomaan taakseen. Ojan reunaan häntä olivat seuranneet vain yhdet jäljet. Hän oli juossut.

Rytövuoren toisella puolen hän oli huomannut tutun hahmon. He olivat kohdanneet kerran aiemminkin. Rakkauttako? Ei kai sentään. Vain syksystä kiihkoa, kuten viimeksi. Tällä kertaa hän ei olisi pitänyt väliä, mutta toinen oli seurannut, kunnes hän oli antanut periksi. Saatuaan haluamansa toinen oli lähtenyt, kuten aina, sillä pohjimmiltaan he molemmat olivat yksinäisiä olentoja.

Hän oli selviytynyt talvesta, vaikka se oli ollut kova ja kylmä. Kevään edetessä hänen olonsa oli käynyt yhä raskaammaksi, ja pieni oli syntynyt ensimmäisten valkovuokkojen puhjettua kukkaan. Rytövuoren mailla olisi hyvä kasvaa, siellä hän itsekin oli kasvanut ja siihen hän oli uskonut. Mutta nyt kotimetsän rauhaan oli palannut tuntematon uhka. Se sama Ääni, yliluonnollinen ja pahaenteinen. Se tuntui tulevan joka puolelta, voimistuvan voimistumistaan, kuin pikkuhiljaa kiristynvä silmukka. Oli juostava! Kuolema kannoillaan he lähtivät kohti Rytövuorta.

Aukealle. Hän sulki korvansa ääneltä, tiesi minne oli päästävä. Hänen pitäisi viedä heidät sinne, hänen pitäisi juosta, ja pienen olisi juostava myös. Ääni karjahti takana, kirottu aukea! Hän jatkoi kohti Rytövuorta – mutta siinä se oli. Ääni seisoi hänen edessään. Se oli oranssi. Hän kääntyi toiseen suuntaan, sydän hakkasi, sorkat hakkasivat maata, pois aukealta.

Ääni ei koskaan saanut häntä, mutta taakse jäävällä aukiolla metsästäjät onnittelivat vasan kaatajan. Hän jatkoi pakoan metsälle, harjua kohti. Hän ei ollut huomannut valoja. Valoja, jotka lähes tyivät harjua pitkin, yhtä määrätietoisesti kuin Ääni, mutta paljon nopeammin. Kuljettajakaan ei nähnyt hirveä.

Loppu oli nopea. ■

PUUHANURKKA: MIKÄ RAHKASAMMAL OLET?

Laatinut Olivia Kuuri-Riutta

Alkuperäiset kuvat: Heidi Verkkoasaari

Oletko koskaan jäänyt ensitreffeillä, kun deittisi kysyy sinulta mihin *Sphagnum*-suvun edustajaan tunnet eniten yhteyttä? Käykö sinulle koskaan niin, että torkkuessasi suotieteen lajintunnistusluennolla havahdut siihen, että proffa kuvailee koko kurssille sinua – kunnes oivallat, että habituksesi muistuttaa erehdyttävästi erästä suosammalista? Tuntuuko sinusta, ettei tiedä mihin suuntaan suksisit elämän syvällä suolla? Jos vastasit yhteenkään kysymykseen kyllä, tämä testi on juuri sinua varten! Vastaamalla seuraaviin kysymyksiin voit kehittää itsetuntemustasi ja selvittää, mikä rahkasammal on soinen sielunkumppanisi.

Jos olisit metsänhenki, missä asuisit? Oletko juoppo?

- A. Kallion laella
- B. Kauniissa kuusikossa
- C. Suolla
- D. Suon silmässä
- E. Lähteessä

- A. Juon harvoin mutta minulla on mielenkiintoinen kyky juoda kerralla paljon, ikään kuin varastoon.
- B. Nautin nesteytystä vain kohtuudella.
- C. Silloin tällöin saattaa lipsahtaa, mutta jo entisaikana tiedettiin, ettei sitä lasketa niin kauan kuin opintotuki napsahtaa kuukausittain tilille!
- D. En mä oikeesti ottanu ku pari kaljaa hei. No yhen jallun. Pullon.
- E. Juon tasaisen varmasti mutta vain laatutavaraa.

Mikä seuraavista kuvaa sinua parhaiten?

- A. Pieni ja nätti
- B. Olen oman elämäni tähti!
- C. Jämpti ja järjestelmällinen
- D. Rento ja hellä, toisinaan jopa vetelä
- E. Elegantti ja sivistynyt

Mikä seuraavista väreistä sinua miellyttää eniten?

- A. Pinkki
- B. Syvä metsänvihreä
- C. Keltainen
- D. Oranssi
- E. Tumma viininpunainen

Oletko vaateliias?

- A. En kovinkaan. Osaan arvostaa asioita, joita muut eivät arvosta.
- B. Minulla on minimistandardini, mutta en pyydä kuuta taivaalta.
- C. Riippuu aiheesta.
- D. En. Olen tottunut vähään.
- E. Vain paras kelpaa. Arvostan laatua.

Miten suhtaudut uusiin asioihin ja ympäristöihin?

- A. Olen usein ensimmäisenä testaamassa uusia juttuja ja sopeudun helposti uusiin paikkoihin.
- B. Viihdyn useimmiten mukavuusalueellani, mutta saatan tehdä harkittuja kokeiluja.
- C. Olen melkoinen kameleontti: sopeudun yleensä helposti ja tulen kaikkien kanssa toimeen.
- D. Luotan tuttuun ja turvalliseen, muiden jo hyväksi testaamaan ja muokkaamaan.
- E. Varauksella.

Millainen sää on eniten mieleesi?

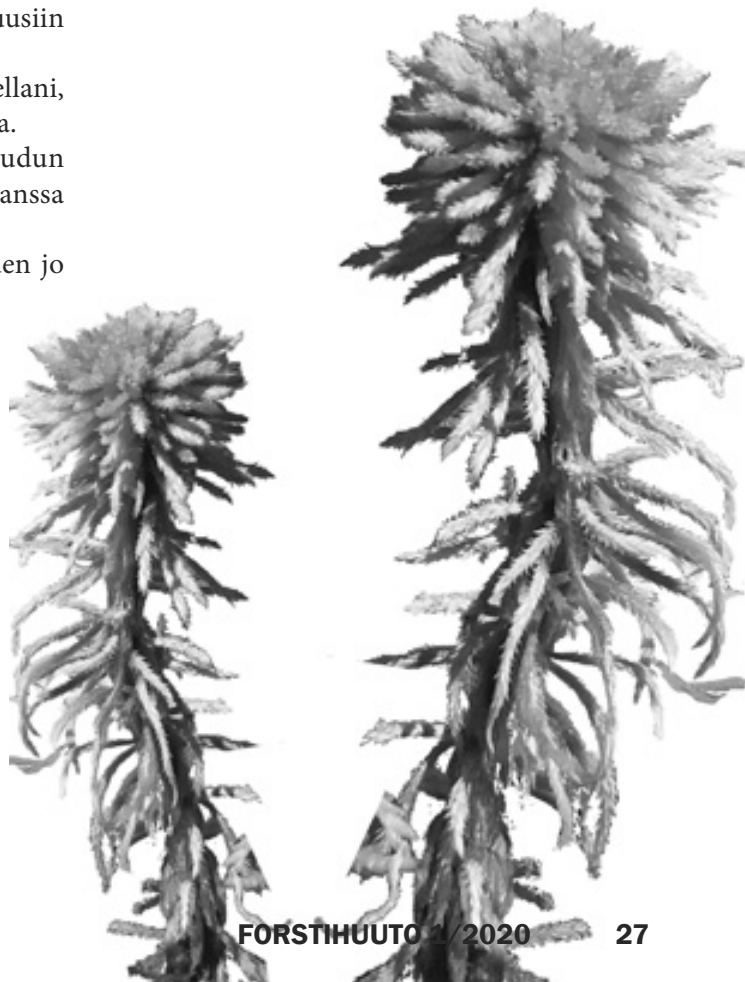
- A. Nautit auringonpaisteesta.
- B. Pidät aurinkoisista päivistä, mutta pysyttelet mieluiten varjossa.
- C. Pilvipouta on paras!
- D. Kunnon rankkasade on virkistävää.
- E. Mystinen, kiehtova sumuverho.

Mitä teet vapaa-ajallasi?

- A. Vapaaehtoistöitä.
- B. Laulan bändissä, karaokebaarissa tai kerrostaloasunnon suihkussa.
- C. Mikä vapaa-aika?
- D. Keskityn rentoutumiseen.
- E. Nautin harrastuksista, joissa voin kehittää itseäni.

Kuinka sosiaalinen olet?

- A. Kaipaen muiden seuraa, mutta viihdyn tutussa, tiiviissä yhteisössäni.
- B. Tulen monien kanssa toimeen, mutta pidän aidosti vain harvoista.
- C. Todella sosiaalinen – tuttavapiirini on laaja!
- D. Viihdyn parhaiten itsenäni.
- E. Minulla on muutama luottoystävä, mutta en kaipaa laajaa kaveripiiriä.

Vastaukset keskiaukeaman jälkeen

Eniten a-vastauksia: *Sphagnum capillifolium*

Sinun toteemirahkasammaleksi on ihastuttava *Sphagnum capillifolium*, kangasrahkasammal. Ulkonäöltään pieni ja sievä, vaaleanvihreä tai -punainen rahkasammal kasvaa tiiviinä mättäinä usein muita rahkasammalia kuivemmilla paikolla, muun muassa kallioilla. *Sphagnum capillifolium* ei pidä turhaan meteliä itsestään, mutta osaa laittaa rohkeasti itsensä likoon ja pitää omiensa puolia auttamalla muita rahkasammalia valtaamaan kasvupaikan.

Eniten b-vastauksia: *Sphagnum girgensohnii*

Tämä metsänpohjan tähdeksikin kutsuttu viisisakarainen kaunotar on kosteiden korpipainanteiden asukki. Lempinimestään huolimatta *girgensohnii* on melko tavallinen, hillitty rahkasammal, keskittien kulkija niin ravinteisuusvaatimuksiltaan kuin vedentarpeeltaan. Se viihtyy yleensä aina tuttujen lajien seuralaisena, muun muassa *Sphagnum russowiin*, johon se usein myös sekoitetaan.

Eniten c-vastauksia: *Sphagnum fallax*

Metsäylioppilaiden keskuudessa on kulkeutunut sukupolvelta toiselle vanha viisaus, jonka mukaan *Sphagnum fallax* eli sararahkasammal on lajitentissä aina hyvä veikkaus: kyseinen kaveri on todellinen jokapaikan höylä, jonka habitus vaihtelee suuresti kasvupaikan tai päivän fiiliksen mukaan. Todelliset rahkasammalfanit kuitenkin tuntevat tämän sammalen säntillisen luonteen, sillä *fallax* pitää aina haarehtensa viiteen siistiin riviin järjestettyinä.

Eniten d-vastauksia: *Sphagnum cuspidatum*

Sphagnum cuspidatumilla eli kuljurerahkasammalella on velto varsi, sillä se luottaa siihen, että kyllä vesi ja muut kasvit sitä kannattelevat. Tällä asenteella se onnistuu kolonisoimaan tehokkaasti oligotrofisten keidassoiden märimpiä painanteita, mutta muualla se ei pärjää. Tämä märäksi kissaksikin kutsuttu rahkasammal on ulkomuodoltaan silleen söpöllä tavalla homssuinen ja siksi helposti tunnistettava.

Eniten e-vastauksia: *Sphagnum warnstorffii*

Sphagnum warnstorffii eli heterarahkasammal indikoi lettoisuutta eli ravinnerikasta ympäristöä. Se viihtyy myös lähteiköissä. Ronkelin luonteensa ansiosta tämä tumman viininpunainen sammal ei kuitenkaan ihan joka mättäälle asetu. Omanarvonsa tunteva *warnstorffii* erottuu rahkasammalten joukosta edukseen näyttävän ulkomuotonsa ja tyylikkään, persoonallisen värinsä ansiosta.

JAHTIVOUDIN PALSTA

Metsonpojan legenda osa iii!!!

TEKSTI: UKKO KOIVULA
KUVA: ROOPE NORDSTRÖM

Tiukkojen taisteluiden myötä oli Ison pahan johtoporrasta saatu karsittua hyvällä kädellä. Pienet kätyrit kokivat Nuoren metsonpojan joukkojen käsittelyssä viimeiset hetkensä, eikä armoa annettu.

Taistelut ovat saavuttaneet välirauhan. Väli- rauha tunnetaan historiassamme Ollinkiven rauhana. Rauhan saaminen ei ollut helppoa. Työ rauhaa varten vaati useita taisteluita ja sitä rankempia tappioita.

Itäeurooppalainen Gurwa-jengi aiheutti metsonpojalle matkallaan kitkerän tappion, josta toipuminen on edelleen käynnissä. Tappioista ei tule kuitenkaan lannistua. ”Elämä on yhtä taistelua”, sanoi vanha homenokka.

Nuori metsonpoika tietää tämän varsin hyvin. Hän on valmistautunut, mikäli Ollinkiven

rauha pettää. Uusien sotilaiden värvääminen ja kouluttaminen on jatkuvasti käynnissä. Kokemuksen perusteella Metsonpojan tulee olla valmiina kaikkeen mahdolliseen.

No, se siitä. Mitäpä turhia. Rauhan aikana löytyy valmistautumisen lisäksi aikaa myös juhlalle ja juomalle, kuten puolukkakossun, mansikkakossun, mustikkakossun, vadelma-, omena-, selleri-, bataatti-, peruna-, mustaherukka-, punaherukka- ja kossukossun siemilulle. Kuitenkin kohtuullisesti. Kylkiäiseksi sopii hyvin Kinkkuruukku rapulaa ehkäisemään.

Rauhan juhlan huminassa ei kuitenkaan voi olla täysin rauhassa ja huoleti. Iso paha voi nostaa päätään milloin vain. Metsonpojan on oltava valmiina.

Suomalaisesta urheilusta paljastui uusi häirintäskandaali – karmeita paljastuksia urheilijoilta: ”Hän kosketteli alapäästäni ilman lupaa”

Suekin tekemän selvityksen perusteella merkittävä osa roller derbyn ja pikalaistelun urheilijoista ja valmentajista on kokenut viime vuosien aikana kiusaamista tai seksuaalista häirintää.

Nouseeko iso paha, onko Metsonpojalla rapula, ehkäisikö Kinkkuruukku rapulan? Se selviää seuraavassa osassa.

Kiitos kuluneesta ja mahtavasta jahtikaudesta mukana olleille! Mukavaa kevättä toivottaen, Jahtivoutinne Ukkelpukkeli.

Ps. Pidätän oikeudet tekstinlainaamisesta ja itseni nolaamisesta. #Copyrights

Interaktiivinen musikaalikomedia
vapaudesta, valinnoista ja vastuunotosta

VIIKKI-SPEKSI 2020
ALUSTA

**ESITYKSET JOUTUttiin perumaan
kokoontumisrajoitusten
vuoksi!**

Korvaavia päivämääriä etsitään ensi
syksylle, tarkempia
tietoja Viikki-speksin sosiaalisen
median kanavista.

IPUT
AUSLIPPU 17€
KELIJA 14€
HYHMÄLIPPU 12€
KANNATUS 30€

TEATTERI FORUMISSA
YRJÖNKATU 31

 VIIKKISPEKSISITE.WORDPRESS.COM
 FACEBOOK.COM/VIIKKISPEKSI
 INSTAGRAM.COM/VIIKKISPEKSI

LIPPUKAUPPAAN

KARANTEENI- HUUTO

KARANTEENIHUUTO 2020

SISÄLTÖ

- 35 Pääkirjoitus
- 36 Puheenjohtajalta
- 37 Loimun palsta
- 38 Metsäkliimaksi 2020 –
Viimeinen ilta ennen
kuin kaikki muuttui
- 39 Päivä forstina
- 40 Silvican aavekaupunki
- 42 Koronakaranteenikuulumisia
- 46 Forstihuudon suuri
vessapaperiarvostelu
- 48 Kolumni: Karanteenipäiväkirja
- 50 Karanteeniajan kaipauskirjeitä
- 52 Puuhanurkka: Forstihuudon
karanteenibingo
- 53 Kysy Antero Vipuselta
- 54 Jahtivoudin palsta
- 56 Tiedottajan palsta

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Anniina Jokinen
MUU TOIMITUSKUNTA Anni Järvinen,
Meri Tuomainen, Olivia Kuuri-Riutta,
Otto Liutu, Heidi Verkkosaari, Sini
Salko, Elli-Noora Kamppuri, Ukko
Koivula ja Niilo Häkkinen
TAITTO Veera Kuronen, Veera Schildt ja
Johanna Tuviala
KANNEN KUVA Otto Liutu

”Yhteistä koronalle ja kulotukselle oli se, että maskeja ei ollut riittävästi ja niitä meni käyttöön niille, jotka ei olis tarvinnut. Eräskin kulotusmotivaatiota etsiskellyt forsti istui operaation ajan autossa hengityssuojain päällä katso-massa Netflixii.” Kuvan henkilöt eivät liity tapaukseen.

Kuva: Niilo Häkkinen

PÄÄKIRJOITUS

Vapputunnelmia ajalta, jolloin termiä **social distancing** ei vielä tunnettu.

Edellisen pääkirjoitukseni päätin sanoihin ”Tää on parasta just nyt”, enkä olisi voinut olla oikeammassa. Tuona helmikuuisena iltana, jolloin tekstiä kirjoitin, koko maailma näytti olevan avoinna ja kaikki oli ihan hyvin, koronaviruskin vielä kaukainen murhe jossain Kiinassa. Nyt tilanne onkin kääntynyt päällelleen, kun opinnot suoritetaan etänä, kavereita ei saa nähdä, tapahtumat on peruttu ja monien kesätöillekin on käynyt koronat. Mitä hyvää ennen niin kovasti ylistämässäni opiskelijaelämässä nyt on, kun Silvican 18 neliön yksión seinät alkavat pikkuhiljaa kaatua päälle? Onneksi nykyteknologian keinoin ikävää voi helpottaa videopuheluilla ja onpa MYON hallituskin alkanut järjestää kertsikahveja etänä.

Omalla kohdallani vallitseva etätöön ja eristäytymisen vaihe on auttanut rikkomaan ennätyksiä: prokrastinaatiokykyäni on noussut aivan uusiin sfääreihin. Nykyään kaiken voi onneksi laittaa koronan piikkiin, eikä kukaan enää pidä saamattomuutta ihan vain saamattomuutena – onhan kotona niin kovin vaikea saada mitään aikaan, kun nykyopiskelija on tottunut viettämään päivänsä kahvilassa läppärin ja cappuccinokupillisen kanssa. Mitä taas tämän Forstihuudon tuplanumeron myöhäiseen ilmestymisajankohtaan tulee... Siihen voin kommentoida vain, että parempi myöhään kuin ei milloinkaan, ja nyt luvassa onkin kasapäin laatuviidettä luettavaksi omalla kotisohvalla.

Muistetaan myös tänä poikkeuksellisenä ajankohtana pitää huolta itsestämme ja toisistamme ja halataan kun tavataan sitten syssymmällä. Nyt kehotan jokaista lukijaa soittamaan mummolle, keittämään kupposen teetä ja asettumaan viltin alle lukemaan, mitä Forstihuudon toimitus on näinä menneinä viikkoina saanut aikaan.

Auvoisia lukuhetkiä,
Anniina

PUHEENJOHTAJALTA

Uuden hallituksen vuosi lähti vauhdikkaasti käyntiin. Heti ensimmäisessä kokouksessa päätettiin siirtyä kokonaan vain kauramaidon tarjoamiseen kahvimaitona. Siirtymäaika sujui odotettua kivuttomammin, ja hallituksen tekemä empiirinen tutkimus osoitti, että kahvin kulutusmäärä pysyi siitä huolimatta samalla tasolla kuin aiemmin. Kertsille muutti alkuvuodesta myös uusvanha töölöläinen jääkaappi turvaamaan avattujen maitojen raikkauuden.

Alkuvuoteen on mahtunut tapahtumaa jos jonkinmoista. Kyykkämenestys Hervannan MM-kilpailuissa oli ennennäkemätöntä, Eläinlääketieteen kandidaattiyhdistyksen kanssa yhteistyössä järjestetyt sitsit onnistuivat loistavasti, ja fuksien järjestämät pikkujoulut sekä ystävänpäiväbileet keräsivät opiskelijoita ympäri pääkaupunkiseutua. Valitettavasti Joensuun Metsäylioppilaiden järjestämä Räkä poskella -tapahtuma jouduttiin perumaan säätilanteen ja siitä johtuvan osanottajapulan vuoksi, mutta tämä oli vasta alkua.

Tänä vuonna haikaillaan vapputapahtumien perään kotisohvilta. Kaikkien aikojen vappu jäi monen muun tapahtuman tavoin viettämättä, mutta me ei tästä lannistuta! Suurin kolaus forsteille oli varmasti tieto kesäjuhlien peruuntumisesta. Koko kenttäkurssi koki myös uudelleenjärjestelyn, kun aloituspäivämäärää siirrettiin myöhempään. Hyde on paljon kokenut, ja kohtasi nyt globaalin pandemian. Ehkä kurssi 112 tullaan muistamaan omasta Hyytiälä-kivistä?

Metsätieteiden hakijamäärä kasvoi Helsingin yliopistossa yli 60 %, hurraa! Vanhoja

tuutoreita hälyteltiin hätähuudoin tuleville fukseille apuun, kun tämän vuoden tuutorit rämpivät vielä Lakkasuolla elokuussa. Syksy tulee olemaan monelta osin kiireinen, kun peruutettuja tapahtumia tungetaan syyskuun kalenteriin jo muiden tapahtumien lisäksi. Kerätkäämme siis voimia ja jaksakaamme bailata syksyllä tämänkin kevään edestä!

Discord-kertsille on jo osa löytänyt tiensä, liittykää loputkin! Tavataan siellä myös Vappuna <3

P.s. Pakun potentiaaliset ostajat jäivät Uusimaa-lockdownin jalkoihin ja ilmeisesti mieli muuttui tänä aikana, joten paku olis edelleen myynnissä!

Trending: #koronavappu, #poikkeustila, #karanteeni

Kevätterveisin,
Anni

Loimulta apua koronakysymyksiin

Koronavirus on vaikuttanut lyhyessä ajassa jokseenkin koko maailmaan. Riskiryhmäläisten ja heidän läheistensä lisäksi koronaviruksesta ja sen vaikutuksista omaan elämään ovat huolissaan niin työntekijät kuin työnantajatkin.

Korona on kuukauden aikana vaikuttanut Suomessa suuresti talouteen ja ihmisten kulutustottumuksiin. Näiden lisäksi hallituksen toimesta määrätyt rajoitukset ja suositukset ovat vaikuttaneet monen yrityksen ja yhteisön kassavirtaan. Koronaviruksen takia lomautettuja suomalaisia on jo yli 100 000. Suuri lomautusten määrä on ruuhkauttanut työttömyyskassat, ja nyt viimeistään jokainen on herännyt ajatukseen, että työttömyyskassasta voisi olla turvaakin.

Myös opiskelijat ovat saaneet osansa, sillä yliopistot ovat suljettu eli kaikki luennot ja tentit hoidetaan etänä. Lisäksi monen kesätyökuviot ovat vähintäänkin haastavia. Tietoa ja apua omaan tilanteeseensa voi olla hyvinkin haastavaa saada.

Loimusta tukea ja turvaa

Tässä Loimu auttaa parhaansa mukaan – verkkosivulle loimu.fi/korona-tyosuhte on koottu kattava paketti usein kysytyjä kysymyksiä liittyen koronaan ja sen aiheuttamiin ongelmiin niin työelämässä, opiskelussa kuin kesätöidenkin osalta.

Jos et verkkosivujen avulla löydä vastausta ja

neuvoja tilanteeseesi, voit Loimun jäsenenä ottaa maksuttomasti yhteyttä Loimun edunvalvontatiimiin. Edunvalvontaan voit lähettää sähköpostia edunvalvonta@loimu.fi ja tiimiläiset

on esitelty verkkosivulla loimu.fi/mika-on-loimu/toimiston-henkilökunta. Lisäksi Loimun laki-luurista saat neuvontaa työsuhteeseen liittyvissä kysymyksissä ti-to klo 10–12 puhelinnumerossa 044 756 0150.

Liittyisinkö Loimuun

Mitä sitten tehdä, jos et vielä ole Loimun jäsen? Liittyä voi helposti netissä loimu.fi > Liity opiskelijajäseneksi. Liittyessäsi Vappukampanjassa 27.4.–10.5. välisenä aikana, saat loppuvuoden työttömyyskassattoman jäsenyyden ilmaiseksi! Ilmainen jäsenyys kannattaa, sillä tällöin saat kaikki samat Loimun edut ja neuvot käyttöösi kuin varsinaisetkin jäsenet.

Mikäli olet valmistumassa seuraavan kahden tai kolmen vuoden aikana, kannattaa liittymisen yhteydessä harkita vakavasti myös työttömyyskassaan liittymistä. Työttömyyskassaan voi liittyä vain, mikäli on parhaillaan työsuhteessa – kesätyö kelpaa mainiosti! Työttömyyskassaan kuuluesasi voit saada heti valmistuttuasi ja työttömäksi jäätyäsi työttömyyskassasta ansiosidonnaista työttömyyspäivärahaa kun täytät ns. työssäoloehdon, joka tarkoittaa, että sinun täytyy olla työsuhteessa 28 viikkoa kassaan liittymisen jälkeen. Työviikoiksi lasketaan viikot, joiden aikana työaikasi on ollut vähintään 18 t ja palkkasi vähintään 1236 €/kk. Tämän ehdon saa usein täytettyä jo opiskeluaikana kahden tai kolmen kesätyökauden aikana.

Älä siis aikaile ja murehdi koronaa yksin, vaan liity Loimuun, pyydä apua mikäli sitä tarvitset, ja ota seurantaan Loimun kanavat somessa! IG @loimunopiskelijat ja @loimuviikki, FB @loimunopiskelijat @loimunopiskelijat – viikki.

Toivottavasti nähdään taas pian, ennen sitä virtuaalitsempit kesätöihin ja etäopiskeluun!

Meri Tuomainen

Viikin kampsupromoottori

METSÄKLIIMAKSI 2020 — VIIMEINEN ILTA ENNEN KUIN KAIKKI MUUTTUI

TEKSTI: OLIVIA KUURI-RIUTTA
KUVA: ANNI JÄRVINEN

Voi mikä ihana ilta. 11. maaliskuuta Käpylän työväentalolle kerääntyi satapäinen joukko metsäylioppilaita viettämään ainejärjestömme 111-vuotisjuhlaa. Edustusta löytyi metsäläisperheen kuopuksista aina metsätieteiden osaston henkilökuntaan, jota edusti tällä kertaa **Markus Holopainen**. Joka puolella näkyi iloisia kasvoja. Juhlatunnelma hiipi kaikkien mieliin viimeistään *Äänisen yön* kajahtaessa ilmoille laulunjohtaja **Pirkka Peltosen** johdolla.

Ilta jatkui puheenjohtaja **Anni Järvisen** puheella, jossa hän mainitsi koronaepidemian saapumisesta Viikkiin. Ensimmäisiä uutisia lähestyvistä koronaepidemiasta oli toden totta luettu juuri edellisinä päivinä, mutta ne tuntuivat vielä epätodellisilta ja kaukaisilta, joltain mikä ei koskisi meitä. Laulu ja nauru raikasivat kuten ennenkin. Tarjoilijatiimi kehotti huolehtimaan hygieniasta ja laittoi sen sanottuaan Jallupullon kiertämään.

Illan menun aloitti keitto, jonka pääraaka-aine on jo painunut unholaan. Väri oli oranssi ja maku kohdillaan. Pääruoalla tarjottiin metsäläishenkeen sopivasti hirvenlihaa ja jälkiruoalla mustikkajuustokakkua. Laulunjohtaja ja innokkaat laulujen toivojat pitivät huolen siitä, että

ruoka syötiin tälläkin kertaa kylmänä, kuten asiaan kuuluu. Uutena elementtinä oli käytössä sirsirangaistukset, joita metsäläisjuhlissa ei ole perinteisesti nähty. Tunnelma sai entistä riehakkaampia sävyjä, kun arviolta parikymmentä vierustoveriensa ilmiantamaa sitsaajaa joutui suorittamaan rangaistustehtäviä. Illan ohjelmaan kuului myös palkintojen jako: kirjanpainajapalkinto meni **Elli-Noora Kampurille** ja allekirjoittanut sai kunnian vastaanottaa ansiomerkin tunnustuksena puheenjohtajavuodestani. Tuntui mahtavalta päästä vielä kerran lausumaan kiitokseni tuosta antoisasta vuodesta suurelle joukolle metsäläistovereita.

Aika tuntui hurautuvan nopeasti, ja pian oli jälleen fuksilaulun aika. Ihana iltamme oli saatu päätökseen, ja porukka hajautui pois juhlapaikalta: kuka keskustaan, kuka *Silvica*-jatkoille, osa kotiinsa. Monikaan ei aavistanut, että pian kaikki muuttuisi: sadan metsäylioppilaan juhlailta tuntuisi kaukaiselta muistolta, keskustan baarit olisi suljettu ja *Silvicakin* melkein tyhjillään. Vaalikaamme muistoja tuosta illasta ja kaikista kauniista illoista, ja tehkäämme niitä lisää sitten, kun maailma on taas ennallaan. Pian juhlimme jälleen. ■

PÄIVÄ FORSTINA

Päivä forstina seuraa tavallisen forstin elämää yhden päivän ajan. Tällä kertaa parrasvaloihin pääsee Tšekissä vaihto-opiskeluaan viettävä **Hiljahenna Tomminen** (K-108).

KOONNUT: ANNIINA JOKINEN

ALOITIN AAMUNI... havahtumalla kämppisten kolisteluun.

HERÄTESSÄNI OLONI OLI... uninen.

ILAHDUIN, KUN... pääsin moikkaamaan kaverin koiranpentua.

PÄIVÄLLÄ VÄLTIN TÄPÄRÄSTI... online-luennon unohdettuani sen tyystin.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... kerroin Moldovasta ja Romaniasta tulleille vaihtareille metsätieteen opiskelusta Suomessa.

VIIDELTÄ... harkitsin vihdoin aloittavani opiskelun.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... lounaaksi syömiäni tacoja.

ONNISTUIN... vakuuttamaan itselleni, että ehkä tässä vielä joskus valmistutaan maisteriksi.

TÄNÄÄN OIVALSIN, ETTÄ... pikakahvi on ihan juotavaa myös kylmänä.

JOS OLISIN SAANUT YHDEN TUNNIN LISÄÄ... olisin torkkunut hetken pidempään.

TÄLLÄ HETKELLÄ HAAVEILEN... salmiakista ja ruisleivästä.

Nenän ja suun peittävän maskin käyttö on Tšekissä pakollista.

SILVICAN AAVEKAUPUNKI

TEKSTI: OTTO LIUTU

Kun maaliskuun puolessa välissä alkoi kuulua huhuja Uudenmaan mahdollisesta eristämisestä ja desinfiomisesta, havahtuivat forstit heti tarkkailemaan tilannetta. Monet alkoivat suunnittelemaan mahdollista pakoreittiä Nuuksion kautta, jos junaraiteet katkotaan yllättäen. Osa lähti jo kaukaa viisaina välittömästi maakuntiin. Keskiyöllä 25.3.2020 pelätty tapahtui ja parin päivän varoitusajalla kaikki Uudenmaan rajat suljettiin. Ne, jotka eivät olleet jo laivaa jättäneet, poistuivat viimeistään nyt. Mutta muutama sielu jäi tuleen makaamaan pandemia-alueen sydämeen, Viikkiin Silvicalle.

Kun viimeinenkin hätäisesti pakattu auto kiihdytti pois Talonpojantieltä, laskeutui pitkä hiljaisuus. Ravintolat sulkeutuivat heti

seuraavalla viikolla, eikä mitään tapahtunut moneen päivään. Kävelylenkistä Alkoon tuli lähes päivittäinen aktiviteetti ja elämä jatkui suhteellisen rauhallisesti. Sitten kuin salama kirkkaalta taivaalta tapahtui pahin mahdollinen: Silvican nettiyhteys pimeni. Ei sillä, että murehtisin etäluentoja perään, mutta pelaaminen loppui seinään. Päiviin ilmestyi taianomaisesti 8 tuntia lisää luppoaikaa, enkä tiennyt mitä niillä tekisin. Ajoin paniikissa viikseni pois ja näytin taas fuksilta, mutta en yhtään vähemmän masentuneelta. Samaan aikaan alkoivat liikkua pelottavat huhut alkoholin myynnin lopettamisesta – voi saatana. Olin hetken produktiivinen tehdessäni kaksi hätäreissua Alkoon, jonka jälkeen vaivuin takaisin nyhöttämään nurkkaan.

Maattuani pari päivää sängyssä, päätin lähteä

tutkimaan Silvican autoituneita käytäviä ruoan-
tähteiden toivossa. Monen kämpän ovet olivat
jääneet kiireessä selälleen, kuin maailman yksi-
näisimmät Silvica-approt. Kastelin asuntojen
viherkasvit joutessani. Ruokaa en kuitenkaan
löytänyt, joku paikallinen käpykaartilainen
varmaan oli vienyt tähteet heti eristyksen alku-
päivinä. Viiden netittömän päivän jälkeen aloin
vaipua epätoivoon ja ymmärrykseen: muut oli-
vat oikeassa, tämä on loppu, olisi pitänyt lähteä
maakuntaan.

Ajantajuni katosi, enkä muista paljoakaan seu-
raavista päivistä, mutta jossain vaiheessa kevättä
Unicafen ”FoodVan” alkoi pysähtyä arkisin
Talonpojantiellä, vihdoin ruokaa. Samoihin
aikoihin netti palasi takaisin, tosin yhteys oli
mitä heikoin. Toivoa paremmasta oli kuitenkin

ilmassa. Viikkojen valonpilkahduksia olivat kes-
kiviikkoiset ja lauantaiset saunavuorot, joita me
neljä niitä käyttänyttä kovasti arvostimme. Eikä
kauaakaan, kun Uudenmaan eristys viimein
lakkasi ja joitakin forsteja palasi Viikkiin kokei-
lemaan kepillä jäätä, ja varmaan sulkemaan
asuntonsa oven. Muutamat hyväksyivät Uuden-
maan taas elinkelpoiseksi ja asettuivat takaisin
rakkaalle Talonpojantielle. Vihdoin näin taas
tuttuja, ja ensimmäinen asia mitä tekevät: ovat
kuulemma muuttamassa pois Silvicalta – mitä
helvettiä!? Elämme kovia aikoja, toivottavasti
tilanne on syksyllä edes vähän parempi. ■

KORONAKARANTEENIKUULUMISIA

KOONNUT: OLIVIA KUURI-RIUTTA

Koronaviruksen ja poikkeusolojen myötä myös metsäylioppilaiden elämä on merkittävästi muuttunut. Vai onko sittenkään? Forstihuudon toimitus päätti ottaa selvää, miten koronavirustilanne on vaikuttanut forstien elämään. Otannaksi forsteja edustamaan valikoituivat Forstihuudon toimituksen jäsenet, jotka vastasivat neljään kysymykseen karanteenielämästään. Vastauksista löydät mehukkaita yksityiskohtia siitä, mitä tapahtuu suljettujen seinien sisällä toimituksen jäsenten kodeissa. Mikäli naapurien kiikarointi on jo sammuttanut viimeisenkin tirkistelynhalus, voit lukea jutun lopusta yhteenvedon Forstihuudon toimituksen karanteenikuulumisista.

Missä vietät karanteenia?

Elli-Noora Kamppuri: Turvallisesti 135 km päässä Uudenmaan rajasta

Esko Karvinen: Kotona, Uudenmaan eristysalueen turvallisella sisäpuolella

Ukko Koivula: Humppilassa

Niilo Häkkinen: Kotona ja työpaikan patruunavarastossa

Sini Salko: Vanhempien luona. Uudenmaan 2.o-versio karanteenista ei lopulta houkutellut.

Veera Schildt: Vanhempieni luona Sysmässä

Maria Selin: Koronapakolaisena vanhempien saunakamarilla Xboxin luona

Heidi Verkkosaari: Tampereella porukoiden notkuvien ruokapöytien ääressä

Venla Lutinen: Karttulan perämetsässä

Meri Tuomainen: Veikkolassa sisustaen tulevaa kotia

Saija Papunen: Mökillä

Anniina Jokinen: Helsingissä

Meditatiivista ajanvietettä poikkeusoloissa

Mistä olet joutunut luopumaan koronan takia?

Ellis: Vapaudesta. Yksityisyydestä. Mielenrauhasta. Vitsi vitsi, oikeasti reissusta vuorille ja normaalista arkielämästä.

Esko: Työergonomiasta ja rauhallisista ulkoilureiteistä

Ukko: Ystävistä, juhlista, alkoholista ja epäterveellisestä elämäntavasta

Niilo: En ole päässyt käymään siskon luona Vaasassa. Sille syntyi juuri esikoispoika.

Sini: Kavereiden tapaamisesta livenä, mikä ei tunnu hyvältä. Onneksi sentään on netti.

Veera: Isovanhempien tapaamisesta, kuntosalitreeneistä ja opiskelijavapusta

Maria: GIS-luokasta

Heidi: Bileistä ja muista huikeista tapahtumista. Ikävä rakasta yhteisöä ja kaikkia metsäläisiä :(

Venla: Sosiaalisesta elämästä ja opiskelumotivaatiosta

Meri: Palkasta ja perheen näkemisestä

Saija: Reissu Saksaan NERMIIN peruuntui – ja tietty kaikki muutkin kevään tapahtumat :(

Anniina: Kavereiden tapaamisesta ja opiskelijaelämän iloista

Läheisydenkaipuu voi yllättää

Mikä on suosikkiajanvietteesi poikkeusoloissa?

Ellis: Juokseminen. Tosin sitäkään ei täysin rauhassa saa tehdä, kun muutkin ihmiset ovat löytäneet ulkoilun riemut ja hyppäävät pusikoihin, kun juokset heitä vastaan lenkipolulla, koska ilmeisesti näytät hirmuiselta koronapeikolta.

Esko: Huonekasvien kasvun seuraaminen, usein lähietäisyydeltä

Ukko: Prokrastinointi treenien, seksin ja ketjutajhdin muodossa

Niilo: Luontoretket ja netflix

Sini: Virittäydyn tunnelmaan *I Am In Eskew* ja *the Magnus Archives* -podcastien avulla, lukemalla **Clive Barkeria** ja pelaamalla tetristä.

Gradun palautin heti karanteenin alussa jotta saisin enemmän irti näistä aktiviteeteista.

Veera: Virkkaaminen, ulkoilu ja koiranpenun kouluttaminen

Maria: Pelit

Heidi: Prokrastinointi ja kaikki aika kun saa olla yksin ilman porukoita (eli autossa, metsässä ja keskellä yötä). Öisin voi ruokkia ja bongailla siilejä!

Venla: Opettelin neulomaan sukat, se on mukavaa.

Meri: Yllättävää kyllä siivoilu

Saija: Ehdottomasti ulkoilu ja treenaaminen kotona!

Anniina: Ylösalaisin oleminen

Jatkuu seuraavalla sivulla

Mitä olet hamstrannut?

Ellis: Unohdin hamstrata, joten tyydyn vanhempieni muonavarastoihin.

Esko: En mitään, elän mieluummin reunalla.

Ukko: Vitutusta

Sini: Lukuhaasteita! Tällä hetkellä menossa kolme.

Veera: Vahingossa raejuustoa ja Oivariinia kun en tiennyt isän jo käyneen kaupassa

Maria & Niilo: En mitään

Heidi: Viinaa, herkkuja, pesuainetta. Vähän kaikenlaista.

Venla: Vegejäätelöä, koska täytyy kerätä vararavintoa nälänhädän varalle.

Meri: Kissanruokaa

Saija: Joskus maaliskuussa ostin kerralla vähän tavallista enemmän kuivaruokaa kaappiin, mutta ei sitäkään oikeastaan voi hamstraamiseksi kutsua. Eli en mitään.

Anniina: Hamstraamista en harrasta mutta karkinkulutus on kasvanut hälyttävästi

Päätoimittaja Jokinen suojautuu koronalta

Vastauksista käy ilmi, että poikkeusoloilla on kuin onkin ollut vaikutusta metsäläisten arkeen. Vain kolme vastaajista, nuo hurjapäiset, kuolemaapelkäämättömät Esko, Niilo ja Anniina uskaltavat uhmata koronaa ja viettää poikkeusoloja Uudellamaalla. Kaikki muut ovat ryhtyneet koronapakolaisiksi ja suurin osa on suunnannut vanhempiensa huomiin. Vastaajat ovat joutuneet tekemään pieniä ja suurempia uhrauksia koronan takia: aina bileistä ja kuntosalitreeneistä vastasyntyneen perheenjäsenen tapaamiseen. Vastaukset huokuvat kaipuuta ystävien ja metsäläisyhteisön pariin. Onneksi myös paljon mukavaa tekemistä oli keksitty karanteenin ratoksi. Ulkoilu eri muodoissaan (juoksulenkit, luontoretket, kettujahti, yölliset siilienruokintaretket) osoittautui suosituimmaksi ajanvietteeksi. Vastauksissa mainittiin myös erilaiset pelit, käsityöt ja viihteet – podcastit, kirjat, Netflix ja huonekasvien kasvun seuraaminen lähietäisyydeltä. Suurin osa vastaajista tuntuu suhtautuvan luottavaisesti Suomen huoltovarmuustilanteeseen, sillä hamstraus ei ole saavuttanut suurta suosiota vastaajien keskuudessa. Poikkeuksiakin löytyy: esimerkiksi Venla kertoo varautuneensa nälänhätään vegejäätöllä. Forstihuudon toimituksen kuulumisista päätellen metsäläisyhteisö – joka on jo selviytynyt espanjantaudista ja kolmesta sodasta – tulee selviytymään tästäkin haasteesta ehjin nahoin. ■

DJ IBUSALIN ÄÄNELLÄ:

"Joo

Tänä kesänä ei juhlita Uniforstin teltan alla,

Täs on pari syyt miks

Okei

let's go"

Hyytiälä – peruttu, Juupajoki – peruttu, koko Suomi – peruttu

Pelkkää paskaa koko juttu

Kesäjuhlat – peruttu, kaljakellari – no se on peruttu, kurssilounas – peruttu

Pelkkää paskaa koko juttu

Kasvitentti – peruttu, puunanalyysi – peruttu, posterit on peruttu

Tää ei oo paska juttu

Perinteet – peruttu, forstiliivit – peruttu, kiima ja kimallus – no niit ei oo viel peruttu

Pelkkää paskaa koko juttu

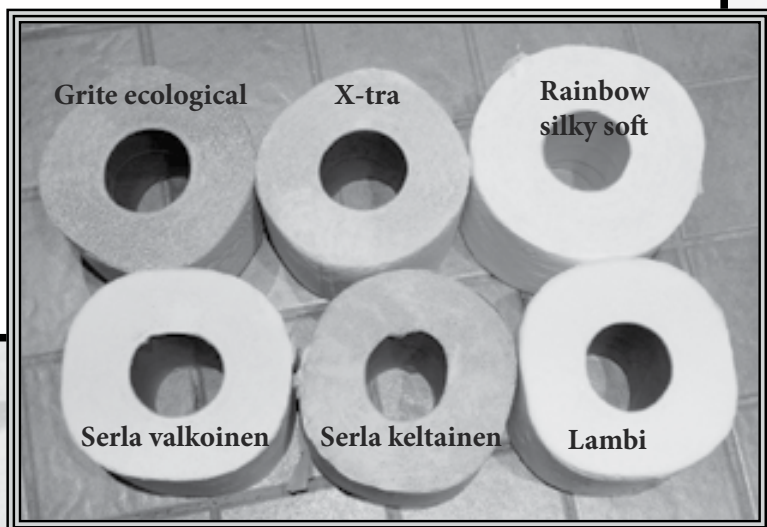
Kesä – peruttu, Korpelan bileet – peruttu, jallun juonti – peruttu

Aivan paska koko juttu

FORSTIHUUDON SUURI VESSAPAPERIARVOSTELU

Teksti ja kuvat: Heidi Verkkosaari

Korona on päässyt yllättämään meidät kaikki, ja moni ihmiskunnan edustaja on päättänyt varautua hengitystiesairauteen hankkimalla itselleen vessapaperibunkkerin. Jos jostain syystä et kuitenkaan tätä varautumisvaihetta ole vielä suorittanut tai varastosi on päässyt ehtymään, tämän vertailun perusteella löydät juuri sinulle sopivan pyyhin- tai kääriinliinan, oli kriteerisi sitten kuviointi, hinta, pehmeys tai ekologisuus.

”Psykedeelisesti kuvioitu”

X-TRA

Psykedeelisesti kuvioitu paperi on niin ohutta, että niistäessä sormet menevät läpi. THL ei suosittelisi. Ainoa positiivinen puoli on tuotteen Ympäristömerkki.

Arvio: 2/5

GRITE Ecological

Yleisvaikutelma on jämäkkä ja peltimäinen kuin kasarifarkut. Harmaalla pohjalla oleva psykedeelinen kuviointi lienee saman suunnittelijan käsialaa kuin Xtran paperissa. Testiryhmän edullisin 19 sentin rullahinnalla, mutta riittoisuus jättää toivomisen varaa. Toisaalta testiryhmä oli vain onnellinen, kun rulla ei kestänyt pidempään.

E erityismaininta: EU Ecolabel -sertifikaatti, eli tuote on 100 %

kierrätyskuitua.

Arvio: 2,5/5

**”Tunnelmallisuus: 4/5
muistuttaa Hydestä...”**

SERLA

**wc-paperi
(kierrätyskuidusta)**

Paperi on kierrätyskuidulle ominaiseen tapaan keltaista. Oravakuviinnista huolimatta tätä ei voi kovin kauniiksi kutsua, mutta ainakin rulla näyttää ekologiselta.

Sertifikaatit: Ympäristömerkki, Avainlippu, pakkaus valmistettu uusiokäytetystä muovista. Tällä teet vaikutuksen ympäristön puolesta taisteleviin ystäviisi - videopuhelun kautta, tietenkin.

Arvio: 3/5

RAINBOW Silky soft

Monipuolisesti hyödynnettävä, Ympäristömerkillä varustettu paperi on kuvioitu maltillisesti vaaleanpunaisilla kukilla. Vertailun rullista paksuun ja riittoisin.

Arvio: 3/5

**”Peltimäinen kuin
kasarifarkut”**

LAMBI

Klassikko vessapaperi, jonka lammaskuviointi tuo mieleen Hydekesän ja joka on niin pehmeää, että voi melkein kuvitella makaavansa Lakkasuolla tupasvillojen keskellä. Hinta on vertailun korkein, 46 senttiä rullalta, mutta tuote on myös riittoisa.

Sertifikaatit: Ympäristömerkki ja Avainlippu, paperi valmistettu PEFC-sertifioidusta puusta.

Tunnelmallisuus: 4/5 muistuttaa Hydestä ja vahva ja pehmeä rakenne tuo mieleen Pauligin kahvimainokset.

Arvio: 4,5/5

Houkuttelevana vaihtoehtona ekologista elämää havitteleville voivat toimia myös esimerkiksi vanhoista padoista valmistettavat kestopyyhkeet, joita voi pestä käyttäjien välissä. Erityisesti metsäläisiä kiinnostava vaihtoehto puolestaan voisi olla rahkasammal. Testiryhmä ei kuitenkaan päätenyt sen hankkimiseen tällä kertaa, koska tarkoitukseen sopivin laji jäi hieman epäselväksi. Myöskään sammaleen vesivessaan sopivuudesta ei olla varmoja, mutta mökkihuussissa rahkasammal on varmasti myös vieraiden mielestä viehättävä valinta.

Mainittakoon vielä, että rullien kierrätyksestä huolehti pari lemmikkigerbiiliä, joille hylsystä oli iloa niin kauan kuin niiden silpuaminen kesti. Vertailussa ei ollut mukana monelle tuttua ja kohtalaisen suosittua Lotus Soft embo -wc-paperia, sillä sitä myydään vain isoissa pakkauksissa ja on mahdollista, että Flush&go-rullista jyrksijöille olisi tullut terveyshaittoja. HUOM! Toimitus ei suosittele tuota hylsyä (tai mitään muutakaan testin rullista) huuhdottavaksi alas wc-pöntöstä. ■

Karanteenipäiväkirja

Päivä 1. Olen flunssan ja kuumeen kourissa. Tauti ei ole korona, mutta liekö sillä väliä? Kansaa kehotetaan pysymään sisällä, joten mikäs siinä? Raahaudun viimeisillä voimillani pahamaineiseen Alepaan, jossa ystäväni ovat jo lakanneet tartuntariskin vuoksi käymästä, ja lataan reppuni täyteen säilykkeitä. Kyllä näillä parin viikon karanteeni saadaan aikaiseksi.

Päivä 2. Järjestin säilykepurkkikokoelmani maailmanlopunodotuksen kunniaksi riveihin seinälle, ja huoneeni alkaa muistuttaa kodikasta survivalistibunkkeria. Voisinkohan käyttää karanteenian ajan hyödykseni, vaikka en kuumehoureiltani kykenekään koulutyöhön? Voisin kokeilla eri säilykeruokien toimivuutta tällaisessa poikkeustilanteessa ja löytää toimivimmat kombot ravinnon- ja hyvinmielensaantiin näistä täydellisyyteen hiotuista elintarvikkeista.

Päivä 3. Päätän aloittaa persikkasäilykkeistä. Tätä jumalten nektaria myydään kaupassa sekä mehuun että sokeriliemeen säilöttyinä. Maku-testin tulos: mikäli olette menossa karanteeniin, rakastakaa itseänne niin paljon että ostate sokeriversion.

Päivä 6. Tuntuu eriskummalliselta, että näin laajamittaiset karanteenitoimenpiteet ovat

suomalaisen sekä globaalin yhteiskunnan puitteissa mahdollisia. Mutta kuinka innostavaa on nähdä vuosikymmeniä vahvistuneen status quon horjuvan näin voimakkaasti! Emme ole milloinkaan kyseenalaistaneet sitä, kuinka asiat ovat mutta nyt tulee esille suurella kirkkaudella se, ettei kaikki ole niin kuin on siksi, että se on ainoa mahdollinen vaihtoehto. Karanteenin aikana voimme nähdä yhden (joskin vain tilapäisesti) mahdollisen maailman – kuinka monta muuta mahdollista maailmaa on aivan kättemme ulottuvilla, mutta mielikuvituksellemme toistaiseksi näkymättömissä? Tällainen on lyhytaikainen yhteiskunta, jossa priorisoidaan talouskasvun sijaan kansalaisten terveys. Millainen on yhteiskunta, jossa se tapahtuu pitkäaikaisesti? Millainen on yhteiskunta, jossa priorisoidaan ympäristön hyvinvointi ja kestävyys? Meidät on saatu uskomaan, ettei sellaista utopiaa ole mahdollista saavuttaa, mutta eikö tämä ole todiste muusta? Eikö näin laajamittainen ja välitön reagoiminen globaaliin pandemiaan ollut yhtä mahdottoman näköinen skenaario ennen sen toteutumista? Säilykkeet (ehkä lohi-?) maistuvat pahvisilta, mutta kuume on vihdoin hellittänyt.

Päivä 7. Kun katson ympärilleni, en näe mitään mikä ei olisi olemassa siksi, että joku on ensin keksinyt ja luonut sen. Sohva, jolla istun, on

alun perin ollut visio jonkun aivoissa. Joku on ajatellut että hei, eikö olisi kivaa että voisin asua katetussa rakennelmassa, jolloin säät eivät häiritseisi elämäni niin paljon? Eikö olisi kivaa, jos voisin lämmittää ruokani kotona? Hengittämäni ilman lisäksi en keksi välittömässä läheisyydessäni mitään, mikä ei olisi olemassa ilman, että joku olisi ensin kuvitellut sen. Mitä teen näillä ajatuksilla? Pystyisinkö kuvittelemaan paremman yhteiskunnan ja maailman, ja siksi että olen tehnyt niin, se tulisi myöhemmin olevaksi? Suuruudenhullua, ehkä, mutta ettäkö kaukaa haettua? Ei. Sitä tämä ei suinkaan ole.

Päivä 8. Näin tänään ihmisiä. He liikkuvat ikkunani alla jonnekin, en tiedä minne, eivätkä huomanneet minua. En avannut ikkunaani. Minua ahdistaa, koska en kykene kuvittelemaan riittävän hyvää maailmaa. Ehkä se ei tämän vuoksi koskaan toteudu? Miksen pysty parempaan? Söin säilykkeet kylmiä.

Päivä 12. Lihakseni eivät ole vielä täysin palautuneet kärsimästään influenssasta. Venyttelen varovasti ja avaan taas purkillisen ravitsevaa... ravintoa? Luulen, että tämä on hernekeittoa ja sekoitan sen siksi veteen ennen nauttimista. Klassinen sissimuona ei petä koskaan.

Päivä 13. Söin säilykkeitä. Ne maistuivat pahalle, mutta yleinen olotilani on kohentunut jo kovasti. Olen sopinut tapaavani oikeita ihmisiä ylihuomenna, mikä ilahduttaa mieltä. Viikko yksin tuntui helpolta mutta toisen loppuvaiheilla aloin käydä pahasti hermoilleni. Ainakin tunnen nyt itseäni – ja ruokasäilykkeitä! – paremmin kuin koskaan ennen.

Päivä 14. Ankaran karanteenin päättäneenä ja löyhempää karanteenia aloittavana tunnen, etten halua tehdä näin rankkaa eristystä uudelleen aivan heti, tai mielellään milloinkaan. Olen kuitenkin varma, että syvimpien hetkien alhoissa olin saavuttamaisillani jonkinlaisen ymmärryksen siitä, mikä olisi ratkaisu globaaleihin ristiriitoihin, jotka ajavat ihmiskuntaa kohti katastrofaalista loppua. En teeskentele, etten olisi turhautunut itseeni kun en pystynytkään uneksimaan parempaa maailmaan todeksi, mutta tiedän sen oikeiden vastausten lymyilevän vielä jossain. En pystynyt influenssan kourissa kuvittelemaan täydellistä maailmaa, joka piiloutuu meiltä vain siksi, että status quon avulla mielikuvituksemme pidetään tiukasti sopivissa rajoissa. Kenties pystyn osaltani siihen vielä. Ehkä sinäkin? ■

KARANTEENIAJAN KAIPAUSKIRJEITÄ

KOONNUT: ELLI-NOORA KAMPPURI

Korona on tähän mennessä onnistunut jo sulkemaan yliopiston, peruuttamaan kevään jokikisen opiskelijatapahtumaan ja hajottamaan tiiviin metsäläisyhteisön pieniksi erillisiksi sirpaleiksi. Hallitus suosittelee välttelemään ihmisiä ja fyysistä kontaktia. Jos koskaan, niin nyt selviää, ketkä ovat meille niitä tärkeimpiä, joiden näkemättömyys puristaa sydäntämme kuin rinnan päälle pudotettu alasin. Aina voi soittaa. Mutta mitä jos palaisimme kultaisiin entisaikoihin, jolloin kirjeet vielä kulkivat ja kaihoavia sanoja ei voinut lausua linjoja pitkin. Mikäpä olisikaan klassisempi ja romanttisempi tapa ilmaista tunteitaan ikävästä iloon kuin kirjoittamalla pari riviä paperille? Tästä syystä Forstihuuto pyysi teitä forsteja kirjoittamaan kaipauksienne kohteille kirjeitä ja jakamaan ne kaikkien yhteiseksi luettavaksi, jotta karanteeniaikanakin voisimme yhä pitää yllä uskoamme siihen, että rakkaus ei kuole koskaan. Kirjeitä selatessa sai kuitenkin huomata, että myös ”kevättä rinnassa” on tältä keväältä peruttu, sillä suurin osa teistä kaipaa eniten gis-luokkaa. Tässä kuitenkin kooste saaduista kirjeistä. Ehkä näiden innoittamana otatte kirjearkin ja kynän käteen ja kirjoitatte ihan oikean kirjeen niille, joita todella kaipaatte. Loppujen lopuksi ei ole mitään niin kaunista, kuin juuri sinulle rustatut sanat aidolla paperilla postiluukussasi.

Kaipaam niitä iltapäiviä kertsillä, kun kaikki metsäläiset tuntuvat pakkautuneen samaan tilaan ja astun ovesta sisään toiveikkaana – ehkä tänään taas näen sinut. En koskaan uskaltanut juttelemaan sinulle oma-aloitteisesti ja voi sitä onnea, kun joskus pyysit minua ojentamaan kahvikupin tai kysyit, onko vierelläni sohvaltilaa. Ajattelin että tänä keväänä tilaisuuteni koittaisi. Grundibileiden pimeydessä, alkoholin rohkaisemana vihdoinkin lähestyisin sinua. Vappukin tarjoaisi tilaisuuden viettää aikaa kanssasi ja kesäjuhlilla jos jossain on rakkautta taikaa ilmassa, taikaa, jonka myötä mitä tahansa voisi tapahtua. Ja sitten kaikki peruttiin! Nyt odotan syksyä kuin kuuta nousevaa, jotta voisin jälleen kohdata sinut. Olet syyttänyt sydämeeni roihun, joka palaa kirkkaammin kuin kulotettava metsäaukea, ja joka minut pian tukahduttaa savulla, ellen taas näe sinua.

Nimimerkillä Kaipavaa_97

Jotenkin siinä kävi niin,
että niistä hetkistä sun kanssa tuli mun
päivän kohokohtii.
Ei kai sen kummempaa,
ois kiva taas nähdä ihan muuten vaan.

- ystäväsi sun

Oma ikäväni, kaihoisa kaipuuni raastaa rinnassani alati, etenkin aamuisin, kun tätä rakastani kaipaen. Se vaati kansainvälisen kriisin, että päädyimme eroon toisistamme, vaikka varmasti kumpikin meistä kestäisi kaikki maailman taudit mieluummin kuin tämän piinaavan eron, johon meidät on nyt kaikkien yhteiseksi hyväksi ajettu. Toivon ihanien hetkiemme jatkuvan mahdollisimman pian, tulisin sinua tapaamaan, vaikka näiltä jalansijoilta, jos se ei rikollista toimintaa vaatisi. Mutta ovet ovat lukossa, rajat kiinni välillämme ja vaikka tämä ero meitä molempia terävän veitsen lailla pistää, emme voi sortua näinä vaikeina aikoina. Kaipaen tuoksuasi, ainaista päiväni piristystä ja kitkerää makuasi suussani!

Kertsikähvia kaivaten,
Jeesus

*Sisko, tahtoisin mennä, mutta moottoritie on kiinni. En uskonut milloinkaan näkeväni päivää jona en saattaisi noin vain paeta ja viipymättä jättää tovereitani, omakseni ja heidän parhaakseen. Nyt tie on pystyssä pahimmalla mahdollisella tavalla, sillä liikkuminen tuottaa raikkaan muutoksen sijasta mahdollisesti vaa-
raa muille, enkä enää tiedä, mitä eskapismista voi toivoa jäävän jäljelle. Kuinka sieluani kuristaakaan, mutta samalla – mikä täysin ennaltanäkemätön muutos. Kuinka jännittävää onkaan nähdä, millaiseksi kaikki muuttuukaan. Kuinka hyvänsä, minä kuitenkin kaipaen sinua, karkumatkan mahdollisuus.*

GIS-luokalle terveisiä. Toivottavasti kestät tämän yksinäisyyden näinä vaikeina aikoina. Joskus etäisyys tekee ihan hyvää, mutta olet kuitenkin ajatuksissani päivittäin. Toivottavasti tapaamme jälleen syksyllä!

Ihanat mieheni Silvicalla: Älkää syökö kaikkia herkkuja ilman minua:(pizzabileet kielletty kunnes jälleen kohtaamme♥ #fomo

Hei rakas <3

Ymmärrän vasta nyt, kuinka välitän sinusta. Muistan kuinka pulssini kiihtyi tai ainakin olemukseni kohosi, kun lähestyin sinua. Luonasi vietin intensiivisiä hetkiä, tai joskus viisituntisia, joiden aikana en tuntenut nälkää enkä janoa. Olet melkoinen hurmuri. Seurassasi viihtyi useita mielenkiintoisia henkilöitä. Nyt tosin sinäkin taidat olla yksin. Miten pärjää?

Onneksi suhteemme on avoin, olen joutunut turvautumaan muihin tämän koronapakoilun aikana, mutta on tullut touhuttua paljon vähemmän kuin kanssasi olisi. Tosin, täytyy myöntää, että yksi voitti varustuksellaan jopa sinutkin. Mutta älä huoli, se leikki jäi yhteen kertaan, sillä hän ei arvosta lainkaan avoimia suhteita ja katui virhetään heti.

Näemme kai viimeistään syksyllä, silloin pääsen taas nauttimaan sinertävästä loistostasi.

Kaivaten,

GISme

KARANTEENIHUUTO 2020

51

Sosiaalinen media on täyttynyt viime aikoina mitä erilaisimmista bingoaasteista, ja koska Forstihuuto on some-trendien ylimmillä aallonharjoilla ratsastava julkaisu, niin täytyihän meidänkin tehdä oma versiomme. Tässä se tulee! Kerrataan vielä säännöt: rastin saa ruutuun sitä mukaa, kun on toteuttanut ruudussa mainittavan aktiviteetin. Bingon saa viidestä vierekkäisestä rastista (pysyyn, vaakaan tai vinottain). Osallistumalla bingoon sitoudut tekemään kaikki aktiviteetit omalla vastuullasi, Forstihuuto ei ole millään tavalla korvausvelvollinen tai vastaa muutenkaan seurauksista. Onnea matkaan!

FORSTIHUUDON KARANTEENIBINGO

Vessapaperin ostaminen	Käsityöt	Ryhmäpuhelu tai luento yöpaidassa	Leipominen	Uuden retkeilyreitit valloitus
Käsidesin hamstraaminen	Uuden harrastuksen aloitus	Viinan käyttö käsidesinä, kun käsidesi on loppu	Kandin tai gradun kirjoittaminen	Naureskelu hamstraajille, kun oma pakastin on täynnä riistaa
Käsidesin juominen	Uudeltamaalta pakeneminen	KORONA-TARTUNTA	Lintubongaus	Kuulet yskäsyn ja säpsähdät
Retki lähimetsään	Päälläseisnon harjoittelu	Koronaoireiden googlailu	Kesätöiden peruuntumisen kuumottelu	Tallennat kameraan eläimiä lemmenpuuhissa
Jahtihommiin karkaaminen	Kesäjuhlien peruuntumisen itkeminen	Ultimaatisten after covid-juhlien suunnittelu	Osallistuminen ainejärjestön toimintaan etänä	Pitkään suunnitellun komeron siivouksen toteuttaminen

KYSY ANTERO VIPUSELTA

Seilaako purtesi maailman meriä käsittämättömyyden rannattomassa sumussa? Älä huoli, sillä airoina matkallasi toimii tänään Kalevalan mahtavin tietäjä, Antero Vipunen. Hän vastaa jokaiseen mieltäsi piinaavaan kysymykseen tieteellisen akkurantisti ja ennen kaikkea hyvää journalistista tapaa noudattaen. On tullut aika kääntää nokka kohti faktatiedon turvallista satamaa ja kiinnittää tikkaat laituriiin.

Oi itse virsikäs Vipunen, mies vanha varaväkevä, tuo viruvi virsinensä, luottehinensa lojuvi; haapa hartioilla, koivu kulmilla, leppä leukaluun nenässä, pajupehko parran päällä, otsalla oravikuusi, havuhonka hampahilla. Osaatko tuon sanoiksi virkkoa milloin kenttäkurssien riemut ja kesäjuhlien pidot ovat jääneet viimeksi pitämättä?

Jos iänikuinen muistini oikein nyt opastaa, kiidättää se minut yli 70 vuotta taaksepäin, jolloin metsäläisten suosimien kesärientojen peruuntuminen on edellisen kerran tapahtunut. Elimme osittain samanlaisia aikoja ja osittain täysin erilaisia aikoja. Ilmapiiri oli avoimen huolestunut ja pelokas. Ihmiset pysyttelivät kotosalla ja toivoivat läheistensä pysyvän turvassa ja hyvissä voimissa. Kaupoista loppuivat tarvikkeet ja säännöstelyä oli syytä harkita. Tosin silloin sankarit poistuivat vuoksemme itään. Nyt sankarimme uhmaavat vaaroja markettien jonoissa ja sairaaloiden hengityssuojainten verhoamina.

Onko Unicafe Koronalla jotain tekemistä tämän virushomman kanssa? Onko kyseessä liskoihmisten salajuoni maailman valloittamiseksi?

Kuten Unicafe Koronan, samannimisen mallasjuoman ja ihmisiä piinaavan keuhkoihin iskeytyvän viruksen nimet juontavat juurensa rakkaasta auringostamme. Kyseessä on tuo päivisin taivaalla kuumottava kirkas pallo, jota ei tulisi katsoa suoraan, ja joka herättää meidät tarpeettoman aikaisin, vaikei meidän enää tarvitse nousta minnekään, ja joka mahdollistaa koko olemassaolomme ja elämän maapallolla. Niille, jotka eivät opinahjojensa takapenkillä kuunnelleet tarkkaan, haluan kertoa, että korona on hyvin harvaa kaasua, joka muodostaa auringon ulomman kaasukehän. Koronasta saa alkunsa myös aurinkotuuli, jonka valoilmioita me joskus pohjoiselta taivaalta ihastelemme.

Kaikki korona-nimiset asiat ovat siis lähtöisin auringosta. Ympärillämme jylläävä virus on auringon lähettämä kuritus maapallon asukkaille, jotka eivät ole kotiansa tarpeeksi arvostanut. Kyllä Iso-Arska meitä aina rankaisee tai palkitsee ansiomme mukaisesti.

JAHTIVOUDIN PALSTA

Ideoinut: Ukko-Kasper Koivula

WAIT WHAT!?

YOU HEARD US!

WAIT WHAT. HOLD MY BEER. THIS ALL HAPPENED BECAUSE I DIDN'T DRINK MY BEER.

NÄÄ VASTUULLISUUS ON HÖMPPÄÄ

MIKSÖHÄ KAIKKI OLI ENGLANNIKS?

STAY ISOLATED INSIDE WITH YOUR FAMILY THEY SAID

IT'LL BE FUN THEY SAID.

I'LL BE WATCHING YOU.

MUST STOP ISOLATING.

OR I WILL DREAM ABOUT ME, HUNTING, BEER AND FRESHMEN BOYS ALL THE TIME

JÄ I MENETEÄN ABILITY PUHUA FINNISH

TIEDOTTAJAN PALSTA

Tähän mennessä olet varmaan hyvin tietoinen maailman tapahtumista viimeisen muutaman kuukauden aikana. Jos et ole, kannattaa kirjoittaa Googleen ”Koronavirus”. Suhteellisen merkittävä asia ihan maailmanhistorian mittakaavallakin. Emmehän me kuitenkaan anna yhden pienen Koronan latistaa forstien hyvää henkeä. Emme suinkaan. Viikissä on aina tilaa Koronalle, joskin sen paranee pysyä siellä lähellä apteekkia ja bio-labroja missä se aina ennenkin on sijainnut.

Koronaviruksen vaikutukset opiskeluun ovat olleet valtavia, eikä lähiovetusta ole päästy järjestämään maaliskuun puolivälin jälkeen lainkaan. Tämä on vaikeuttanut monien kurssien suorittamista, jopa lykännyt joidenkin opiskelijoiden valmistumista. Forstien kannalta merkittävin yksittäinen asia lienee kuitenkin jo yli vuosisadan kestäneen perinteen, Hyytiälän kenttäkurssin siirtäminen myöhäisempään ajankohtaan. Vielä on hieman epävarmaa pääseekö fuksikurssi K-112 Hydeen, mutta tämän hetken suunnitelma ajoittaisi sen elo-syyskuulle, joka taasen hankaloittaa heidän opiskeluaan syyslukukaudella. Hyden mukana siirtyy tietysti kesäjuhlat, jotka voidaankin nyt ilmeisesti nimetä uudelleen syysjuhliksi?

Tulevat tapahtumat:

25.4.	Aamusitsit	PERUTTU
28.4.	Särkän märkä	PERUTTU
30.4.	Zetorin veto	PERUTTU
30.4.	Mantan lakitus	PERUTTU
1.5.	Vappupiknik	PERUTTU
1.6.-31.7.	Hyytiälän kenttäkurssi	KATTELLAAN SYSSYMMÄLLÄ
3.-5.7.	Kesäjuhlat	KATTELLAAN SYSSYMMÄLLÄ
24.-28.8.	Orientaatioviikko	
31.8.	Syyslukukausi alkaa	
11.-12.11.	Viikkiareena	

Terveisin,
Tiedottajanne **Niilo Häkkinen**

